

ಅಪರಂಜಿ

ಮೇ 2001

ತೃತೀಯ ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಶಿವು

ಅಣ್ಣಾಪ್ಪಾಮಿ ಮೊದಲಿಯರ್

ಕೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

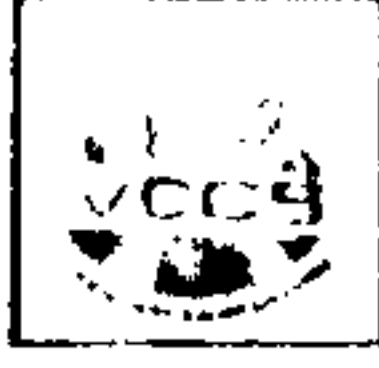
ವಿಜಯರಾಜ ಸುತ

ಎಂ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ

ಸಾ.ಕೃ. ಪ್ರಕಾಶ

ನಾಗೂತ್ರಿ ಸೂರಿ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00

ಸ್ಥಾಪನೆ : 1990

ಬಾಷ್ಪಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಾಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003. ದೂರವಾಣಿ : 3447014
ಠಾಪೆ : ನಂ 4, ಸಂಜಯನಗರ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ಬಡಾವಣೆ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 094. ದೂರವಾಣಿ : 3419780

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ
ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು

ಭಾಗೀರಥಿ

ಗೌರಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ,
ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ
ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಾಗಿ
ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ.

ನೀವು ಏನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ
ಮೊತ್ತ ರೂ 600-00 ಮಾತ್ರ.

ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ ಶೇವಣಿ

ಇಂದು ನೀವು ತೊಡಗಿಸುವ
8,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು
20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 1,35,000
ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನೆಗದು ಪತ್ರ

ಕೇವಲ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ
ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಶೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ
15ರಷ್ಟು ಆದಾಯ.

ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಾಜಿತ ಹಣ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ, ನಿಶ್ಚಿತಾಯ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ.

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎ.ಆರ್. ಆರುಣ್ ಕುಮಾರ್
ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರುಗಳು

ಜೆ.ಪಿ. ಸುದರ್ಶನ್ ಗುಪ್ತ ■ ಡಾ|| ಪಿ. ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು ■ ವೈ. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ
ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್ ■ ಸಿ. ಎನ್. ಸುಗೇಶ್ವರ ರಾವ್ ■ ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ
ಎಸ್. ಸತೀಶ್ ■ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಂ. ವಿಜಲಾಕ್ಷಿ ■ ಹೆಚ್. ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್ ■ ವಿ.ಎ. ಅಶ್ವಥ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಆ. ರಾ. ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 60
ಸಂಪಾದಕ:	ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ : ರೂ. 500
ಶಿವಕುಮಾರ್	Ph: 3345259
ನಿರ್ವಹಣೆ:	email: aparanji@hotmail.com
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	website: aparanjimag.com
ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	
ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 18	ಮೇ - 2001	ಸಂಚಿಕೆ - 8
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವು	4
ಕರಾಳ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ	ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯರ್	9
ನಕಲು ರಾಯ.....	ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್	16
ನೆರೆ - ಹೊರೆ	ವಿಜಯರಾಜ ಸುತ	18
ಕಂಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡ....	ಎಂ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ	25
ಬಾರ್ನ್....	ಸಾ.ಕೃ. ಪ್ರಕಾಶ	29
ಅರ್ಜುನ್	ನಾಗೂಶ್ರೀ ಸೂರಿ	36

೦ ಪ್ರಕಾಶ್

ಕೌಜಲಗಿ ಪಕ್ಷದ ಘನತೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ

- ಹೇಳಿಕೆ

ಅರ್ಥವಾಯಿತು!!

★ ★ ★

ಕುವೆಂಪು ಮನೆ ಈಗ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ಮಾರಕ

- ಪತ್ರಿಕೆ

“ಆಗು ನೀ ಅನಿಕೇತನ”!!

★ ★ ★

ಟೆಹೆಲ್ಕಾ ಅಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ವಿಸ್ಫೋಟ ಜಾರ್ಜಿಯಾಸ್ತ್ರ!!

★ ★ ★

ಗಣೇಶಮೂರ್ತಿ ಖರೀದಿಸಿದ ಕ್ಲಿಂಟನ್

- ಸುದ್ದಿ

ಇದೇ ಕೆಲಸ ಅವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು!!

★ ★ ★

ಸಂಸ್ಕೃತ: ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕೆ ಅತಿಯಾದ ಒತ್ತು ಕೊಡದಿರಲು ಪ್ರಧಾನಿ ಸಲಹೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಒಳ್ಳೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ!!

★ ★ ★

ವಾಹನ ಚಾಲಕರಿಗೆ ಧೂಮಪಾನ ನಿಷೇಧಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ಧಾರ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಹೌದು, ಸರ್ಕಾರದ ಬಸ್ಸುಗಳೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊಗೆ ಕುಡಿಸುತ್ತಿವೆ!!

★ ★ ★

ಕಾಶ್ಮೀರ ಸಮಸ್ಯೆ: ಮಾತುಕತೆಗೆ ಮುಷ್ಕರ್ಟ್ ತವಕ

- ಸುದ್ದಿ

ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ದೊಣ್ಣೆ, ಬಾಯಲ್ಲಿ ಶರಣಾರ್ತಿ!

★ ★ ★

ದಿನಸಿ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೀರ್, ವೈನ್

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೇಳಿ ಗಾಂಧೀಜಿಗೆ ಕೇಳಿಸದಿರಲಿ!!

★ ★ ★

ಕಸ್ಪಂಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ವರ್ಮಾ ಬಂಧನ

- ದೆಹಲಿ ಸುದ್ದಿ

ಅವರ ವರ್ಮಾನ ತೀರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತಂತೆ!!

★ ★ ★

‘ಗಂಗೂಲಿ ಶತ್ರುವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮಿತ್ರನಲ್ಲ’

- ಸ್ವೀವ್ ವಾ

ಅರೆ, ವ್ಯಾ!!

★ ★ ★

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಎಚ್.ಎಂ.ಟಿ. ಕನ್ನಡ ಸಂಪದದವರು ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಬಾರಿ “ಬೇವುಬೆಲ್ಲ” ಎಂಬ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು, ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ, ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. (ಕನ್ನಡದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಾನ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳೋದು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅಂತೆ) ಅಪರಂಜಿ ಬಳಗದಿಂದ ಕೃಷ್ಣ, ಬೇಲೂರು, ಮಿತ್ರ ಮತ್ತು ಶೀನು ಇವರುಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ರಾಮಾನುಜ ಅವರು ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನೂರು ಇನ್ನೂರೈವತ್ತು ಜನ ಕ್ಯಾಪ್ಟಿವ್ ಆಡಿಯನ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರು. ಕಳೆದ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ನಮ್ಮ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ವಾಚ್‌ಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನಾಗಿ ಕೊಡುವ ಕ್ವಿಜ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಬಹು ಜನಪ್ರಿಯ. ಹಾಗಾಗಿ ಕೃಷ್ಣ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜರವರಿಗೆ “ವಾಚಸ್ಪತಿ” ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ನೀಡಿದರು. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ರಾಮಾನುಜ ಯಾವುದೋ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ “ಇಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರು, ಎಪ್ಪತ್ತರ ಹರೆಯವಾದರೂ ನಗೆಚಾಟಿಕೆ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ” ಎಂದಾಗ, ನನ್ನ ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳು ಗರಿಗೆದರಿದವು. ಎಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಇಸವಿ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಎಚ್.ಎಂ.ಟಿ., ಹನೋವರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿದ್ದ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತ್ತು. ಯೋಗೇಶ್ವರ್ (ಉರುಫ್ ಯೋಗಿ) ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಯಂತ್ರಗಳ ಮಾರಾಟದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರಾಗಿದ್ದರು. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್ನಿಗೆ ಜನವರಿಯಲ್ಲೇ ತಯಾರಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಯಂತ್ರಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದ್ದರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲೂ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಿಂದ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಫೀವರ್ ಶುರುವಾಗುತ್ತೆ. ವರ್ಷವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕೊನೆಯ ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವ ತರಾತುರಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ವಿಭಾಗದವರೂ ಕೆಲಸದ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲೋ ನಡೆಯುವ ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್ನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದ ಯಂತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಲತಾಯಿ ಧೋರಣೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ “ಇವನೆಲ್ಲಿ ಬಂದನಪ್ಪ” ಅನ್ನೋರೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಯೋಗಿ ನನ್ನನ್ನು

ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು “ಸೆಪ್ಟೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಶುರು ಆಗೋ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಆಗಸ್ತ್ಯ ಒಂದರ ಹೊತ್ತಿಗೇ ಯಂತ್ರಗಳು ಎಕ್ಸ್‌ಬಿಷನ್ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಹಡಗುಗಳು ಜುಲೈ ಹದಿನೈದರ ಹೊತ್ತಿಗಾದರೂ ರಾಟರ್ಡ್ಯಾಂ ತಲುಪಬೇಕು. ಬೊಂಬಾಯಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಪಯಣ. ಮೇ ಮೊದಲನೆಯ ತಾರೀಖಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಯಂತ್ರಗಳೂ ಬಾಂಬೇ ಹಾರ್ಬರ್ ತಲುಪುವಂತೆ ಮಾಡೋದು ನಿನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಹಡಗು ತಪ್ಪಿದರೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರೋ ಹಣ ಎಲ್ಲಾ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದಂತೆ. ಹುಷಾರ್” ಅಂತ ಹೆದರಿಸಿ ಯೂರೋಪಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದರು.

ಯೋಗಿ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಯಂತ್ರವಿನ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅದೇ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು. ಇಲಾಖೆ ಸೇರಿದಂದಿನಿಂದಲೇ ಯೋಗಿಯ ವಿಲಕ್ಷಣ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನನ್ನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತ್ತು. ಕಪ್ಪು ಗಡ್ಡ, ಸಾಧಾರಣ ಎತ್ತರ, ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಕಿ ಬಣ್ಣದ ಮಿಲಿಟರಿ ದಿರಸು. ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಂತೂ ಒರಟುತನ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. Intellectual arrogance ಎಂಬ ಪದ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಮಾನವ ರೂಪ ಪಡೆದಂತೆ ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆ. ತನಗೆ ಎಲ್ಲ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂಬ ಗತ್ತು ಗರ್ವ ಬೇರೇ. ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಬಾರಿ ಅವರಿಂದ ಉಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಪ್ರತಿ ಉಗಿತದೊಂದಿಗೆ ಯಂತ್ರವಿನ್ಯಾಸದ ಹೊಸ ಅಂಶವೊಂದನ್ನು ಕಲಿಯಬಹುದಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆದುಬಂದಿತ್ತು.

ಯೋಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಹೋದಮೇಲೆ ನಾನು ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಓಡಾಡಿ ಕೊನೆಗೂ ಮೇ ಒಂದರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದೆ. ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿ ಲಾರಿಗಳು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಗೇಟನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಎಂದಿನ ರೋಟೇನ್ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲಿನ ಮಾರಾಟದ ವಿಭಾಗದ ಹೊರೆತಾನೆ. ಆಗಸ್ತ್ಯ ಐದರಂದು ಯೋಗಿ ಪುನಃ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದರು. ನಾನು ಜಂಭದಿಂದ ಅವರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಯಂತ್ರಗಳ ರವಾನೆಯಾದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅವರು ಬೇರಾವುದೋ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿತು. ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ನೇರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ, “ನೀನು ನಾಡಿದ್ದು ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಜರ್ಮನಿಗೆ ಬರಬೇಕು.

ಟೆಕೆಟ್, ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ರೆಡಿಯಾಗಿದೆ. ಸರಿ, ನಾಡಿದ್ದು ಸಂಜೆ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗುವ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಗಹಾಕಿದರು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಫಾರಿನ್ ಟ್ರಾವಲ್ ಅಂದರೆ ಏನೋ ಒಂದು ದಿಗ್ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿದ ಹಾಗೆ. ಏನು ಸಡಗರ, ಸಂಭ್ರಮ. ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮುಂಚೆಯೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಟ್ಟಿಪುಡಿ ತಯಾರಿ, ಬಟ್ಟೆ, ಬರೆ, ಸೂಟ್ಕೇಸ್, ಅಂತ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಓಡಾಟ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಇವಾವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯವಧಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ನೆಗಡಿ ಮೂಗಿನಿಂದಲೇ ಯೋಗಿಯೊಡನೆ ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ತಲಪುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲಿನ ಶಬ್ದ ಕ್ರಮೇಣ ಕ್ಷೀಣವಾಗತೊಡಗಿತು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಯೋಗಿ ಮಾತು ಎಲ್ಲೋ ಪಾತಾಳದಿಂದಲೋ ಎಂಬಂತೆ ಕೇಳಿಸತೊಡಗಿತು. ನನಗೋ ಗಾಬರಿ. ಯೋಗಿಯನ್ನೇ ಕೇಳಿದೆ. ಅವರು ನಗುತ್ತಾ, "ನೆಗಡಿ ಇದ್ದಾಗ ವಿಮಾನಯಾನ ಮಾಡಿದರೆ, ಕಿವಿಯ ತಮಟೆಯ ಹತ್ತಿರ ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡ ಏರುಪೇರಾಗುವುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಆಗುವುದು ಸಹಜ. ವಿಮಾನ ಇಳಿದ ನಂತರ ಎಲ್ಲ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ" ಅಂತ ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡಿದರು. ಬೊಂಬಾಯಿನ ಪಂಚತಾರಾ ಹೋಟೆಲ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾದವರ ಆತಿಥ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ ಜರ್ಮನಿಯ ಫ್ರಾಂಕ್ ಫರ್ಟ್‌ಗೆ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯಾನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು. ಲಾಂಗ್ ಹಾಲ್ ವಿಮಾನಗಳಿಲ್ಲದ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ದೂರವನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿ - ರೋಮ್, ರೋಮ್-ಫ್ರಾಂಕ್ ಫರ್ಟ್ ಹೀಗೆ ಎರಡು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ರೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ರೂ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾವು ಟ್ರಾನ್ಸಿಟ್ ಲೌಂಜಿನಲ್ಲಿ ಕಾಯಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಯೋಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು "ಮೇ ಮೊದಲ ವಾರದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಎರಡು ಜರ್ಮನ್ ಹಡಗುಗಳು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ತಡವಾಗಿ ಹೊರಟಿವೆ. ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ಹದಿನೈದಕ್ಕೆ ರಾಟರ್ಡಾಂ ತಲುಪಬೇಕಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಯಂತ್ರಗಳು ಈ ತಿಂಗಳು ಹದಿನೈದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರೆ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ" ಅಂತ ಒಂದು ಬಾಂಬ್ ಷೆಲ್ ಎಸೆದರು. ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ, ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ರಾಟರ್ಡಾಂ‌ನಿಂದ ಫ್ರಾಂಕ್ ಫರ್ಟ್‌ಗೆ ತಂದು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಅನಂತರ ಹನೋವರಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಪಾಲ್ ರೆಡಿಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಕೆಲಸ. "ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ದಿನಕ್ಕೆ ಹದಿನೆಂಟು ಗಂಟೆ ದುಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧ" ಅಂತ ನನ್ನ ರೆಡನೆಸ್ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ. ಯೋಗಿಯ ತುಟಿಯಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕಿರುನಗೆಯೊಂದು ಮಿಂಚಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. "ದಿನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಗಂಟೆ

ದುಡಿಯಬೇಕು ಅನ್ನೋದನ್ನ ನೀನೇ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಪ್ಪ. ನಾಳೆ ನಾನು ಕೆನಡಾಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ." ಅಂದರು ಯೋಗಿ. ಇನ್ನೊಂದು ಬಾಂಬ್ ಷೆಲ್. "ಯಾವಾಗ ಬರ್ತಿರಾ?" ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನನ್ನ ಗಂಟಲು ಒಣಗಹತ್ತಿತ್ತು. "ಏನೂ ಯೋಚನೆ ಬೇಡ. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಒಂದರಂದು ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್ ಶರುವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಹನೋವರಿಗೇ ಬಂದುಬಿಡ್ತೇನೆ. ಈಗ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ವೇಳೆ ಇದೆಯಲ್ಲಾ. ನೀನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡೋಣ. ಏನಾದರೂ ಸಂಶಯಗಳಿದ್ದರೆ ನೀನು ಈಗಲೇ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು" ಎನ್ನುತ್ತಾ ರೈಟಿಂಗ್‌ಪ್ಯಾಡ್, ಪೆನ್ ತೆಗೆದರು.

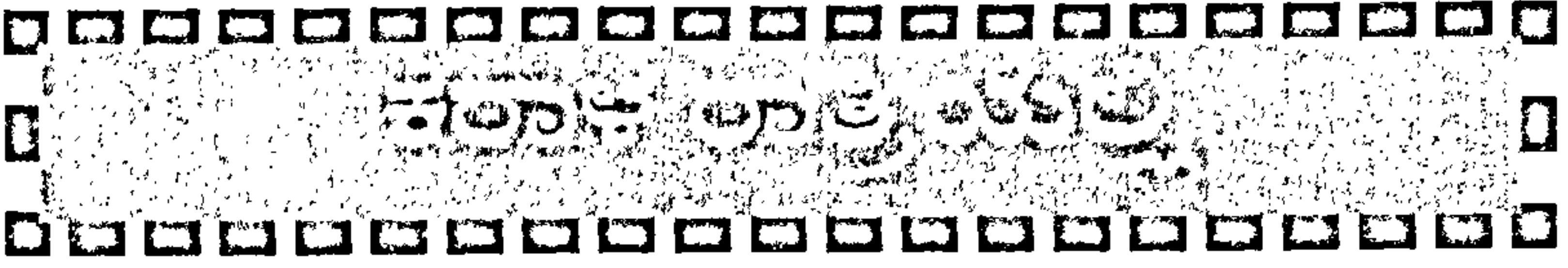
ನನಗಿದ್ದದ್ದು ಒಂದೇ ಸಂಶಯ - ವಿಮಾನ ಫ್ರಾಂಕ್ ಫರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಅದರಿಂದ ಹಾರಿ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನ ಯೋಗಿಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿ ಏನು ಉಪಯೋಗ! ರಾಟರ್ಡಾಮ್ ಅಂದರೆ ಡೇನಿಷ್ ಭಾಷೆ ಆ ಭಾಷೆ ನನಗೆ ಬರದು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಜರ್ಮನಿಗೆ ಯಂತ್ರ ಸಾಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಪರ್ಮಿಟ್ ಬೇಕೋ, ಏನು ಕಥೆಯೋ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಗಳ ಸುರುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಯೋಗಿ ಏನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ನೋಡೋಣ ಅಂತ ಮೌನಿಯಾದೆ. ಪುಟದ ಮೇಲುಗಡೆ ಯೋಗಿ "Action Plan" ಅಂತ ಬರೆದರು. ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ, ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್, ಸೊಲ್ಯೂಷನ್ ಅಂತ ಮೂರು ಕಾಲಂ ಗುರುತು ಹಾಕಿದರು. ನಂತರ ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಅಂತ ಬರೆದು ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಕೆಳಗೆ, "Exhibitis on high seas. Likely to reach Rotterdam by mid August" ಅಂತ ಬರೆದರು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ನನ್ನ ಕುತೂಹಲ ಜಾಗೃತವಾಗಯಿತು, ಅರೆ, ಈ ಬೃಹತ್ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಇವರು ಏನು ಪರಿಹಾರ ಬರೀತಾರೆ ನೋಡೋಣ ಅಂತ ಕತ್ತು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದೆ. ಸೊಲ್ಯೂಷನ್ ಕಾಲಂ ಕೆಳಗೆ "Pray" ಅಂತ ಬರೆದರು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ನಗುವಿನ ಅಲೆಯಲ್ಲಿ ನನಗಿದ್ದ ಆತಂಕ ಭಯ ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಯವಾದವು. It was indeed a magical moment. ಇಂದಿಗೂ ಜೀವನದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ದಾರಿಗಾಣದಂತಾದಾಗ, ಸುತ್ತಲಿನ ಜಗತ್ತು ಕುಸಿಗುತ್ತೋಡಗಿದಾಗ, ಕ್ಲೇಶದಿಂದ ಮನ ಕಂಗೆಟ್ಟಾಗ, ದುಗುಡ ದುಮ್ಮಾನ ತುಂಬಿಬಂದಾಗ, ರೋಮ್‌ನ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿನ ಆ ಕ್ಷಣ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ಮನ ತಿಳಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನ್ನಮಃ.

ನೆನಪಿನ ಸುರುಳಿ ಬಿಚ್ಚತೊಡಗಿದರೆ ಹೀಗೆ. ಅದು ಹೋದದ್ದೇ ದಾರಿ. ಅಂದಿನ ಬೇವು ಬೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶೀನು ಒಂದು ಸೊಗಸಾದ “ವಾಚನಾಭಿನಯ” ನೀಡಿದರು. ಇದೊಂದು ವಿನೂತನ ಪ್ರಯೋಗ. ಶೀನೂ ರವರ ವಾಚನ, ಅಭಿನಯ ಎರಡನೂ ನೋಡಿಯೇ ಸವಿಯಬೇಕು ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗರಿಗಾಗಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮೇ ಹದಿಮೂರರಂದು ಪ್ರಾಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕುರಿತ ವಿವರಗಳನ್ನು ಇದೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲೇ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂತಸದ ಸುದ್ದಿಯೆಂದರೆ ಅಪರಂಜಿಯ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ aparanjimag.com ಅನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯ ಸರ್ಚ್ ಇಂಜಿನ್ alltheweb.com ನವರು ನೊಂದಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಓದುಗರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಎನ್ನಾರೈ ಗೆಳೆಯ, ಗೆಳತಿಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಿನ್ನಹ.

ಈ ಕಾಲಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಬರೆಯೋಣ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಯೋಗಿ ಬಂದು ಇದ್ದ ಜಾಗನೆಲ್ಲಾ ಆಕ್ರಮಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಮಿಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳಿಗೆ. ವಿಶ್ವಾಸ ಏಕರೀತಿ ಇರಲಿ.

- ಶಿವಕುಮಾರ್

- ಅಣ್ಣಾ ಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್

ಒಂದು ಭಾನುವಾರ ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಸಮೀಪದ ಹಿರೇಮಲ್ಲೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದು ಬಸ್ ಹಿಡಿದು ಡ್ಯಾಂ ಹತ್ತಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವರೆಗೆ ಬೋಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿದೆವು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತಾಳ ಹಾಕಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಗೆಸ್ಟ್‌ಹೌಸ್ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಾವು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟಕ್ಕೆಂದು ತಂದಿದ್ದ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಕೋತಿಗಳ ಗುಂಪೊಂದು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದವು. ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ ರಾಜು ಒಂದು ಕಡ್ಡಿ ಹಿಡಿದು ಓಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಡವ ಕೋತಿ ಅವನ ಕೈಲಿದ್ದ ಕಡ್ಡಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂತು. ನಾವು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ತೆಂಗಿನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಎದ್ದುಬಿದ್ದು ಓಡಿದೆವು.

ತಾರೆ ಬಿ. ಸರೋಜಾದೇವಿ ಕಟ್ಟಿಸಿರುವ ಸ್ಕೂಲ್ ಸಿಗುವವರೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಕೋತಿ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಾತರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡೆವು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ವಿಪರೀತ ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗತೊಡಗಿತು. ತೆಂಗಿನ ತೋಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಎಳನೀರು ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಮರಗಳಿಂದ ಕಿತ್ತು ಲಾರಿಗೆ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋದೆವು. ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದ ಹಾಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ರಾಜು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದ.

“ನಮಗೆ ತುಂಬ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ, ಎರಡೆರಡು ಎಳನೀರು ಕೊಡ್ತೀರಾ?”

“ಇಲ್ಲಿ ಎಳನೀರು ಮಾರೋಲ್ಲ, ಹೋಗ್ರೀ” ಅಂದ ಒಬ್ಬ ಸಿಡುಕುತ್ತಾ.

“ಒಂದು ಎಳನೀರಿಗೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತೀವ್ರೀ?” ಅಂದೆ ನಾನು.

ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾದವು.

“ದುಡ್ಡು ನೀವು ಒಬ್ಬೇಯೇನೋ ನೋಡಿರೋದು!” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಳಕು ಪಂಚೆಯೆತ್ತಿ ಪಟಾಪಟ್ಟಿ ಚಡ್ಡಿ ಜೇಬಿನಿಂದ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ದೊಡ್ಡ ಕಂತೆ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದು ತೋರಿಸುತ್ತಾ “ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ!” ಅಂದ. ನಾನು ಉಗುಳು ನುಂಗಿದೆ. ಅವನ ಜೊತೆಗೆ ಇದ್ದ ಪಿಳಿ ಜುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಕಚ್ಚಿ ಪಂಚೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಕ ಹೇಳಿದ.

“ಅಬ್ಬಾರು ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಇವತ್ತು ಭ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಜನ್ಮದಿನ. ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆಯಿದೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಊಟ ಹಾಕ್ತಾರೆ” ಅಂದರು.

ನಮಗೆ ಹೋದ ಜೀವ ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅವರು ತೋರಿದ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ನಡೆಯತೊಡಗಿದೆವು. “ಊಟ ಹಾಕ್ತಾರೆ!” ಎಂಬ ಮಾತು ನಮ್ಮ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಯ್‌ಗುಟ್ಟಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಗಾರಿ ಸದ್ದು ಕೇಳಿತು. ನಾಗಸ್ವರ ನಾದ, ಡೋಲು ಶಬ್ದ ಕೇಳಿತು. ನಾವು ದಡದಡನೆ ಅತ್ತ ನಡೆದೆವು. ಮಠದಲ್ಲಿ ಮಹಾಮಂಗಳಾರತಿ ಉತ್ಸವ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟುವ ಘಂಟಾನಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಪುಳಕಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಮಠದ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಸುಂದರ ತರುಣ ಮಡಿಪಂಚೆಯುಟ್ಟು ಜನಿವಾರ ನೀವುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ತಾರುಣ್ಯದ ಕಳೆ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು. “ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ತೇಜಸ್ಸೆಂದರೆ ಹೀಗಿರಬೇಕು” ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಚಲಿತನಾದ. ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಗೌರವ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ. ನನ್ನಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಸಾರ್! ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ?” ಎಂದ. ನಾನು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದೆ. “ನಾನು ಸಾರ್, ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವ. ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ!” ಅಂದ. ಅವನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಯಾವಾಗಲೋ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದ ನೆನಪು. ಸರಿಯಾಗಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ದೇಶಾವರಿ ನಗೆ ಬೀರಿ, ಪರಿಚಯವಿರುವ ಹಾಗೆ ನಗೆಬೀರಿ, ಕೈಕುಲುಕಿ “ನಿಮ್ಮ ಈ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಗುರುತು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ!” ಎಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದೆ.

“ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ ಸಾರ್, ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ.....”

“ಗೊತ್ತು ಭ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ತೀರ್ಥರ ಜನ್ಮದಿನ!”

“ಓಹ್! ನೀವು ಮಠಕ್ಕೇ ಬಂದಿರಾ, ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ ನಾನೇ ಈ ದಿನ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ”

ನಾನು ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ಗೆಲೆಯರನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿದೆ.

ನಮ್ಮನ್ನು ಮಠದ ಸುತ್ತು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನದಿ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು, ಕೈಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಂಡೆವು. ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲಸ್ಥಾನದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಅರ್ಚಕರ ಬಳಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದ. ಅವರು ನಮಗೆ ಗೌರವ ಸೂಚಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ರಾಜಾಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಸಾದ ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಮಂಗಳಾರತಿ ತಟ್ಟೆಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕಿದೆ.

ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ನಮ್ಮನ್ನು ಊಟದ ಮನೆಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ದೊಂಬಿ ಗಲಾಟೆಯಿಲ್ಲದ ಕಡೆ ಕೂರಿಸಿ ಭಟ್ಟರಿಗೆ

“ನಮ್ಮವರು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ!” ಅಂದ.

ದೊಡ್ಡ ಬಾಳೆಯಲೆ ಹಾಕಿ, ಎಲೆ ತುದಿ ಪಾಯಸ, ಉಪ್ಪು, ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ, ಪಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಡಿಸಿ ಹಯಗ್ರೀವ ಹಾಕಿದರು, ನಂತರ ಬಿಸಿಬೇಳೆಬಾತ್, ಅದು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಮಾವಿನಕಾಯಿ ಗೊಜ್ಜಿನ ಚಿತ್ರಾನ್ನ, ನಂತರ ಸಾರನ್ನ, ಆಮೇಲೆ ಪುರುವಾಯಿತು ಸಿಹಿ ಖಾದ್ಯಗಳು. ಒಬ್ಬಟ್ಟು ಹಿಡಿ ತುಪ್ಪ, ಲಾಡು, ಖಾರಾ, ಜಿಲೇಬಿ, ಚಿರೋಟಿ ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲು ಮತ್ತೆ ಮೊಸರನ್ನ. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ನಮ್ಮನ್ನು ‘ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ’ ಬಡಿಸಿದ. ನಾವು ಬಕಾಸುರನಂತೆ ತಿಂದೆವು. ಕೈ ತೊಳೆದ ಮೇಲೆ, ನಮ್ಮನ್ನ ಮಠದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಚಾಪೆ ಹಾಕಿ ದಿಂಬು ಕೊಟ್ಟ ಮಲಗಲು ಹೇಳಿದ. ನಾವು ಮಲಗಿದ್ದೇ ತಡ, ಒಳ್ಳೇ ನಿದ್ರೆ.

ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಸಂಜೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮುಖ ತೊಳೆಯಲು ನೀರು ಕೊಟ್ಟ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ. ಮನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದ. ನಾವು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ತಿನ್ನಲು ಚಕ್ಕುಲಿ, ಕೋಡುಬಳೆ, ಖಾರ ಹಾಕಿದ ಗೋಡಂಬಿ ಬಂದವು. ಕಾಫಿ ಕುಡಿದ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬರೋಣ ಎಂತ ಹೊರಟೆವು.

ಸಣ್ಣ ಗುಡ್ಡ ಹತ್ತಿದೆವು. ‘ಇದು ರಘೋತ್ತಮ ತೀರ್ಥರ ಗುಹೆ!’ “ಇದು ಭ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ತೀರ್ಥರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಜಾಗ” ಅದೂ ಇದೂ ಅಂತ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ತೋರಿಸಿದ. ನಾವು ರೋಮಾಂಚಿತರಾದೆವು. ನಂತರ, ಅವರ ತೋಟಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು. ನಾವು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಎಳನೀರಿನವನಿಂದಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಹೇಳಿದೆವು. ಅವನಿಗೆ ಅವಮಾನವಾದಂತಾಗಿ ಮುಖ ಸವ್ವಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. “ಅತಿಥಿಗಳು ದೇವರ ಸಮಾನ. ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಬೇಸರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೀವು ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಊರಿಗೆ ಅವಮಾನ. ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ತೆಂಗಿನ

ಮರಗಳಿರುವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಳನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ಹೋದ ಕಡೆ ಎಲ್ಲೂ ಹೇಳಬಾರದು ಸೋಡಿ" ಎಂದ.

“ಏ ಕಾಳಾ, ಮರ ಹತ್ತಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಎಳನೀರು ಕಿತ್ತು ಹಾಕು” ಎಂದು ಕೂಗಿದ. ಜೋಪಡಿಯಿಂದ ಕುಡುಗೋಲು ಹಿಡಿದು ಬಂದ ಕಾಳ ಸರಸರನೆ ಮರ ಹತ್ತಿ ಹದವಾದ ಕೆಂದೆಳನೀರುಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸಿದ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ನಿಂಬೆಗಿಡದಿಂದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದ. ಕಾಳ ಮರದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದು ಎಳನೀರುಗಳನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿ ನಿಂಬೆರಸ ಹಿಂಡಿ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಎಳನೀರುಗಳನ್ನು ಕುಡಿದು ಸುಸ್ತಾದೆವು. “ಇನ್ನು ಸಾಕು - ಅಪ್ಪಪ್ಪ ಸಾಕುಸಾಕು!” ಎಂದೆವು.

ತೋಟದಲ್ಲೇ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಳೆಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಬಂಡೆಯೊಂದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೆವು. ಕತ್ತಲಾಗತೊಡಗಿತು. ಚಂದ್ರೋದಯವಾಯಿತು. ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ತೋಟದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ತಂಗಾಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ಕುಳಿತೆವು. ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಾಗಿತ್ತು. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಅಬ್ಬಾರಿನ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸತೊಡಗಿದ.

ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನ ಮನೆ ಸೇರಿದೆವು. ನಮಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಊಟ ರೆಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಊಟ ಮಾಡಿ ಯಾಲಕ್ಕಿ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ತಿಂದು, ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರಟೆವು. ಸುಬ್ಬಣ್ಣನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಹೇಳಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡೆವು. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಬಸ್‌ಸ್ವಾಪಿನವರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಅದೇ ಕಡೆಯ ಬಸ್. ಒಂದು ಪೈವೇಟ್ ಬಸ್ ಬಂತು. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜನ ಕುರಿಗಳಂತೆ ತುಂಬಿದ್ದರು. ಹತ್ತಾರು ಜನ ಬಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಡ್ರೈವರಿಗೆ ಏನೋ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಡ್ರೈವರ್ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹತ್ತಿಸಿದ. ಬಸ್ಸು ಕೆರೆ ಎರಿ ಮೇಲೆ ಜೋಲಾಡುತ್ತಾ ದಡದಡ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಟಿತು.

ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ರಾತ್ರಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಕೊನೆಯ ಬಸ್ಸು ಹೊರಟುಹೋಗಿತ್ತು. ಚಳಿಗಾಲ - ಚಳಿಯೋ ಚಳಿ. ತಂಗಾಳಿಗೆ ಮೈಗೆ ಸೂಜಿಯಿಂದ ಚುಚ್ಚಿದ ಹಾಗೆ ಅನುಭವ. ಥಿಯೇಟರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರ್ ಚಿತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆವು. ಚಳಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಬೆಚ್ಚನೆಯ ವಾತಾವರಣ. ಕಣ್ಣು ಭಾರವಾಗಿ ತೂಕಡಿಕೆ ಬಂತು. ಅರ್ಧ ಎಚ್ಚರ - ಅರ್ಧ ನಿದ್ರೆ. ಯಾವಾಗಲೋ

ಎದ್ದಾಗ ರಾಜಕುಮಾರ್ ಪ್ರಣಯಗೀತೆ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ - ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಜ್ರಮುನಿ ಜೊತೆ ಖಡ್ಗ ಕಾಳಗ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಚಿತ್ರ ಮುಗಿದಾಗ ವಾಚ್‌ಮನ್ ಹೊರಗಟ್ಟಿದ.

ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಲ್‌ಗೆ ಬಂದೆವು. ಒಂದೆರಡು ಲಕ್ಷರಿ ಬಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸಿದೆವು, ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಲಾರಿ, ವ್ಯಾನು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ಕೈ ತೋರಿಸಿದ್ದೇ ಸರಿ, ಯಾರೂ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ವಾಹನ ನಿಂತಿತು. ಅದು ಟಿ.ಪಿ.ಎಸ್. ಲಗ್ನೇಜ್ ಕ್ಯಾರಿಯರ್. ನಾವು ಡೈವರ್ ಸೀಟಿನ ಪಕ್ಕ ಹೇಗೋ ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತೆವು. ವಾಹನ ಆಮೆ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. 'ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿ ಹೋಗಬಾರದೇ?' ಎಂದ ರಾಜು. 'ಸ್ಪೀಡಾಮೀಟರ್‌ಗೆ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪೀಡಾಗಿ ಹೋದರೆ ಕೆಲಸ ಹೋಗುತ್ತೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಡೈವರ್. ಟಿ.ಪಿ.ಎಸ್. ಶಿಸ್ತು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳತೊಡಗಿದ. ದೆಹಲಿ, ಬಾಂಬೆ, ಮದ್ರಾಸ್ ಮೊದಲಾದ ದೂರದ ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ತನಗಾದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದ. "ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಕಳ್ಳತನ, ದರೋಡೆ - ಸ್ವಾಮಿ. ಎಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಸೇಪ್ಪಿಯಿಲ್ಲ" ಎಂದು ದರೋಡೆ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದ. "ಡೈವರ್‌ಗಳೇನೂ ಸಾಚಾಗಳಲ್ಲ ಬಿಡಿ, ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ವ್ಯಾಸೆಂಜರ್‌ಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ ಬಂದಾಗ ಕತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ಅವರ ಹತ್ರ ಇರೋದೆಲ್ಲಾ ದೋಚಿಕೊಂಡು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬೀದೀಲಿ ನೂಕಿ ಹೋಗ್ತಾರೆ" ಅಂದ. ನಮಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. "ಯಾವಾಗಲೂ ಇದು ನನ್ನ ಹತ್ರ ಇರುತ್ತೆ. ಹತ್ತು ಜನ ಇದ್ರೂ ನಿಭಾಯಿಸ್ತೀನಿ!" ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೈಗತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ. ಎದುರುಗಡೆ ವಾಹನ ಒಂದು ಬಂತು. ಅದರ ಹೆಡ್‌ಲೈಟ್ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ಫಲಫಲನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅವನ ಮುಖ ಭೀಕರವಾಗಿತ್ತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಗೆ ರೆಪ್ಪೆಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಹಾಗಿತ್ತು. ದಪ್ಪನೆಯ ಮೂಗು, ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಹಣೆ, ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಕತ್ತಿ ಗಾಯ, ಕಿಂಗ್‌ಕಾಂಗ್ ಸೈಜಿನ ದೇಹ. ಅವನ ಕ್ರೂರನಗೆ ನೋಡಿ ಬೆವರು ಹೋದೆವು.

ನಮ್ಮ ಕೈಗಳು ನಮ್ಮ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿರುವ ಪರ್ಸ್‌ನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದವು. ಕೈಕಾಲುಗಳು ಗಡ-ಗಡನೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೊರಗೆ ಹಾರಿಬಿಡೋಣ ಅಂದ್ರೆ ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ದಾಂಬರು ರಸ್ತೆ ಹೆಚ್ಚಾವಿನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ. ಕಾರ್ಮೋಡಗಳು ಕವಿದು ಚಂದ್ರ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದ.

“ನೋಡಿ ಬಾಯಿ ಬಡಕೊಂಡ್ರೂ ಯಾರೂ ಬರೋಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಗಾಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ನೂಕಿದರೆ ಸಾಕು. ಯಾರಾದರೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಸಂಶಯ ಬರೋಲ್ಲ”

“ಗಾಡಿ ನಂಬರ್ ಗುರುತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪೊಲೀಸಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ?” ಎಂದೆ ನಾನು.

ವಿಕಾರವಾಗಿ ನಕ್ಕ ಅವನು.

“ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನನ್ನ ಗಾಡಿ ಹತ್ತುವಾಗ ಗಾಡಿ ನಂಬರ್ ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ರಾ?”

“ಇಲ್ಲ”.

“ಈಗ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಗೆ ನೂಕಿದ್ದೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಜೀವ ಉಳಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋದು ನೋಡ್ತೀರೋ. ಜೇಬಿನಿಂದ ಡೈರಿ, ಪೆನ್ ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಗಾಡಿ ನಂಬರ್ ಬರೆಯ್ತೀರೋ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಂಬರ್ ಪ್ಲೇಟ್ ಲೈಟ್ ಬರ್ನ್ ಆಗಿದೆ. ಈ ಕತ್ತಲೇಲಿ ಏನು ಕಾಣುತ್ತೆ ಮಣ್” ಎಂದು ನಗತೊಡಗಿದ.

ನಮಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು.

ಲಾರಿ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಡ್ ಲೈಟ್ ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸ್ ಜೀಪೊಂದು ನಮ್ಮ ಲಾರಿ ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಜೀಪಿನಿಂದ ಇಳಿದು ಲಾರಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಕೈ ತೋರಿಸಿದ. ಡ್ರೈವರ್ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸೀಟಿನ ಕೆಳಗೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೆಳಗಿಳಿದ. ನಾವು ದಡದಡನೆ ಕೆಳಗಿಳಿದೆವು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಡ್ರೈವರ್ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿ ಲಾರಿ ನಂಬರು ಬರೆದುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೆ, ಎಲ್ಲಾ ಬರೆದುಕೊಂಡ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರ್ದಿದ್ದೀವಿ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೀವಿ. ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸ ಎಲ್ಲಾ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಡ್ರೈವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ. ನಾವು ಮತ್ತೆ ಲಾರಿ ಹತ್ತಿದೆವು. ಡ್ರೈವರ್ ಮಂಗನಂತೆ ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೌನವಾಗಿದ್ದ. ಬೆಂಗಳೂರು ತಲುಪಿದಾಗ ಬೆಳ್ಳಿಚುಕ್ಕೆ ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು.

ನಾನು ಡ್ರೈವರ್ ಕೈಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ತುರುಕಿದೆ.

ನಾವು ಗಡಿಬಡಿಯಿಂದ ಇಳಿಯತೊಡಗಿದೆವು.

“ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲಿ!” ಎಂದ ಡೈವರ್. ನಾನು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ.

“ತಪ್ಪು ತಿಳೋಬೇಡಿ. ನಾನು ಕಳ್ಳ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನ ಜೀವ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಹತ್ರ ಕತ್ತಿ ಇಟ್ಟೊಂಡಿರ್ತೀನಿ”

“ಮತ್ತೇ...!” ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಏನೋ ಹೇಳಲಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು “ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮೂವರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ನಿಮ್ಮ ದಡೂತಿ ಆಕಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನೀವು ದರೋಡೆಕೋರರಿರಬಹುದೆಂದು ಹೆದರಿಕೆಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ಬಳಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಕಂಪೆನಿ ಹಣವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ನಾಟಕ ಮಾಡಿದೆ.”

ನಾನು ಅವನ ಕೈ ಕುಲುಕಿ ಕೆಳಗಿಳಿದೆ. ಲಾರಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಉಳಿದವರಿಗೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ನಾವು ಭಯಪಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ನಮಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ನಗು ಬಂತು. ಬಿದ್ದುಬಿದ್ದು ನಕ್ಕೆವು.

ಕಲ್ಯಾಣ ಅಳಿಯ ಆಲೋಹಾಲಿಕ್ಕು, ಮೀರಾ ಮಗಳಿಗೆ ವೇಟ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ಮ ಶಾರೀ ಮನೇ ಮುಂದೆ ಇರೋ ಕುರುಚಲು ಗಿಡಾನ ಅವು, ಲಾನ್ ಅಂದೊಂಡ್ಬಿಟ್ಟಿದಾಳೆ, ಇಪ್ಪು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟೋ ಸಾಕು ಸಂಜೆ ಪಾರ್ಟಿ ಫ್ಯಾಂಟಾಸ್ಟಿಕ್ಯಾಗಿರುತ್ತೆ.

ನಕಲಾಠಾಯ ತಪಾಸುಪ್ರಭಾಠಂ

- ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

ನಾನು, ನನ್ನಕಾಲೇಜು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ನಕಲು ಅಥವಾ ಕಾಪಿ ಹೊಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಹಾನ್ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್-ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆಯಾಗಿ, ಈ ಕಾಪಿ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಗೀಚಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಯ್ ವಿಧಿಯೇ!!

ಧಗ-ಧಗ ಬಿರು ಬೇಸಿಗೆಯ ಮಾರ್ಚ್-ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ವರ್ಷವಿಡೀ ಓದಿದ್ದನ್ನು ಕೇವಲ ಮೂರು ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ವಾಂತಿ ಮಾಡುವ, ಅದನ್ನು ಮೂರು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ತಪಾಸಿಸಿ, ಅವರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಗೇ ಗುಂಡು ಹೊಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸೀ ಕೋಪವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದರೂ, ನಾನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೆಂಡತಿಯಾಗುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆಯದೇ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿಯೇ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯಳಾಗಿ ಜನಿಸಿದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ಸಾಧನೆ ನನ್ನಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ!

ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಯವರಿಗೆ ಸೂಪರ್‌ವೈಸರ್ ಆಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ! ಸಖತ್‌ಾಗಿ ಗಡ್ಡ-ಮೀಸೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭಯೋತ್ಪಾದಕರಂತೆ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಹಾಗೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಅಂಜುಗುಳಿ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸದೇ, ಗಂಭೀರ ಮುದ್ರೆ ಧರಿಸಿ, “ಬಹಳ ಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸ್ಟಾಡ್ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಕಲು ಚೂರುಗಳನ್ನು ಈಗಲೇ ನನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿರಿ” ಎಂದೆ. ಯಾರಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಗಣಿತದ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ನಕಲು ಮಾಡುವವನನ್ನು ಹಿಡಿದೆ. ಆದರೆ ಆತನು ನನಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಚೂರಿಯೊಂದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆ? ದಾವುದ್ ಇಬ್ರಾಹಿಂನ ವಂಶದವನೆಂದು ಹೆದರಿಕೆಯಾದರೂ ಕಾಪಿಚೀಟಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆ.

ಅಂತೂ ಕಲಿಯುಗದ ಯಮದೂತರು ಅರ್ಥಾತ್ squad ಆಗಮಿಸಿದರು. ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೇಬು, ಬನಿಯನ್ನು, ಪ್ಯಾಂಟು, ಬೂಟು, ಹ್ಯಾಟು, ತಲೆಗೂದಲಿನ ಗೊಂಚಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಪಿಚೀಟಿಗಳು ಪತ್ತೆಯಾದವು. ಇಂತಹ Copy Detectors ಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂದು-ಪದರು, ಅವಯವಗಳನ್ನು ಜಾಲಾಡಿಸಿ, (ನಾಯಿಯಂತೆ?!) ಪತ್ತೆದಾರಿಕೆ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ದುರುದುರು ನೋಟಗಳನ್ನು ಬೀರಿ, “ಎಲೈ ನಾಲಾಯಕ್ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆಯೇ, ನೀನು ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾದದ್ದು ದಂಡಪಿಂಡವೇ ಸರಿ” ಎಂಬಂತೆ ನೋಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕೈ-ಕಾಲುಗಳ ಅಂಗೈ-ಅಂಗಾಲು, ಮುಂಗೈ-ಮುಂಗಾಲು ತೊಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದೆ. ಆದರೆ ಆತ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರರ (ಸು!) ಪುತ್ರನಾಗಬೇಕೆ?! “ಮೇಡಂ, ನನ್ನ ಮಗನ ತಂಟೆಗೆ ನೀವು ಬರಬೇಡಿ” ಎಂದೂ ಆ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಎಂಬ ಹಿಟ್ಟರರು ಬೆದರಿಸಿದ್ದುಂಟು ಮಾರಾಯ್ರೇ! ನೀವು ನಂಬಿದರೆ ನಂಬಿ. ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಿಡಿ.

ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಮಗನನ್ನು ನಕಲು ಚೂರುಗಳ ಸಹಿತ ನಾನೊಮ್ಮೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದೆ. ಪೋನಿನಲ್ಲಿ ಅವನಪ್ಪ ಕೊಲೆ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದಾಗ, “ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ ಈ ಮಾಸ್ಟರಿಕೆ” ಎಂದು ಶಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುವಂತೆ ನನಗೂ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡು ಎಂಬುದಿದೆ. ಬಿ.ಎಡ್. ಎಂಬ ಜೈಲುವಾಸ, ಎಂ.ಎ. ಎಂಬ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಕೆರೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ನೀರು ಕುಡಿಸಿದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಬದಲಿಗೆ, ಬ್ಯೂಟಿಪಾರ್ಲರ್, ಮೆಹಂದಿ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಕನ್ಯೆಯರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ವರ್ಧಿಸಿದ ಪುಣ್ಯದ ಕಾರ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ನರಕ ದರ್ಶನವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕಾಲೇಜು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಪರ್‌ವಿಶನ್ ಚಾಕರಿ ನಿಮ್ಮದಾಗಬೇಕು. ಯಮದೂತರು, ಅಣು ಅಕ್ಷರ ಪಂಡಿತರು, ಭಯೋತ್ಪಾದಕರು, ರೌಡಿಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಣಸಿಗುತ್ತಾರೆ. “ಅನುಭವವು ಸವಿಯಲ್ಲ. ಅದರ ನೆನಪೇ ಸವಿಯು” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹಾಲಿನ ಭಯಂಕರ, ಮೂರು ತಾಸಿನ ನೆನಪು ಕಹಿಯು. ಅದರ ಕನವರಿಕೆಯಂತೂ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಾರ್ಕೋಟಕ ವಿಷವೇ ಸರಿ! ನೀವು ಏನಂತೀರಾ?!

ನೆರೆ = ಮೊರೆ

- ವಿಜಯರಾಜ ಸುತ

ಬಹಳ ಮೇಧಾವಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕಛೇರಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗೋಪಾಲಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಮುಂಗೋಪದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಖಂಡಿತವಾದಿ ಲೋಕವಿರೋಧಿ ಎಂಬಂತೆ, ಅನೇಕರ ವಿರೋಧವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕೆಲವು ಅಹಿತಕರ ಘಟನೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ರಾಯರು. ವೃತ್ತಿ ನಿಮಿತ್ತ ಅನೇಕ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರಿಂದಾಗಿ ಆದ ಕಹಿ ಅನುಭವದಿಂದಾಗಿ, ತನ್ನ ನಿವೃತ್ತಿ ಜೀವನವನ್ನು ತನ್ನ ಹುಟ್ಟೂರಾದ ಹುಲಿಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರ ಸಂಪರ್ಕವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬಾಳಿನ ಸಂಜೆಯನ್ನು ಕಳೆಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಆಶಾ ಸೌಧವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಸಂಸಾರದೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದರು, ತಾನು ಆಡಿ ಬೆಳೆದ ಊರಿನಲ್ಲಿ.

ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸ್ವಂತ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ವಾಸಗೃಹದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ವ್ಯಾಮೋಹ. ದಿನಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ 5-6 ಭಾರಿಯಾದರೂ, “ಇಂತಹ ಸೊಗಸಾದ ಮನೆ” ಎಂದು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ 1-2 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯೊಂದು ರಾಯರ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಖಾಲಿ ನಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿದ್ದು, ರಾಯರಿಗೆ ತನ್ನ ಪಂಗಡದವರೇ ಒಬ್ಬರು ನೆರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸೂಚನೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಸಂತೋಷ, ಸಮಾಧಾನ ಆ ಮನೆಗೆ ಆ ಕುಟುಂಬದವರು ಬಂದು ನೆಲೆಸುವ ತನಕ ಮಾತ್ರ, ಎನ್ನುವಂತಾಯಿತು.

ನೆರೆಮನೆಗೆ, ವಿಜಯದಶಮಿಯ ದಿನ ವಾಸಕ್ಕೆ 5-6 ಜನರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬವೇ ಬಂದಿಳಿಯಿತು. ಬಂದ ತಕ್ಷಣವೇ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಓರಣವಾಗಿ ಜೋಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯದ ಶ್ರಮವು ತೋರಬಾರದೆಂದೋ ಏನೋ, ಮೊದಲು ಟಿ.ವಿ. ಜೋಡಿಸಿ, ಅದರ ಕಿವಿಯನ್ನು ಹಿಂಡಿ ನಂತರ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರು, ಮುಂದಿನ ಬೀದಿಯ ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಲಿಕನಿಗೆ, ತನ್ನೊಡನೆ

ಪೈಪೋಟಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಬಂದರೇನೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನ ಬರುವಷ್ಟು ಮೆತ್ತಗೆ ಟಿ.ವಿ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಕೇಳಿಬಂದವು.

ಈ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಗದ್ದಲದಿಂದ ರಾಯರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಆಘಾತವೇ ಆದರೂ, ಬಹುಶಃ ಇನ್ನೂ ಖಾಲಿ ಮನೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸರಂಜಾಮುಗಳು ಮನೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರೆ ಸರಿಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾದರು.

ಆದರೆ ದಿನಗಳು, ವಾರಗಳು ಏಕೆ ತಿಂಗಳುಗಳೇ ಉರುಳಿದವು. ಆದರೆ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆ ಸಡಗರ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೆರೆಯ ವೃದ್ಧರಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು, ಏಕಮಾತ್ರ ಪುತ್ರಿ. ಹಿರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಮದುವೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಪಕ್ಕದ ಹಿರಿಯೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮಗಳು ತನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ತನ್ನ ಐದು ವರ್ಷದ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಪತ್ನಿ ಸುಂದರಮ್ಮನವರಿಗೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಪ್ರಭಾವದೊಂದಿಗೆ ಜೋರಾಗಿ ರೇಡಿಯೋ, ಟಿ.ವಿ. ಗಳ ನಿರಂತರ ಸದ್ದಿನ ಪ್ರಭಾವವೂ ಬೀರಿ ಕಿವಿ ಬಹಳವೇ ಮಂದವಾಗಿತ್ತು. ಸಮೀಪದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಸೊಸೆ, ಕಿವಿ ಕೇಳದ ಅತ್ತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಜೋರಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು, ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರಕವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತರಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಅತ್ತೆ ಸೊಸೆಯ ಮಾತಿನ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಟಿ.ವಿ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅದರ ಕಿವಿಯನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಅದು ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ ನರಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಅಪ್ಪಾ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮೆತ್ತಗೆ ಮಾಡಿ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಅಮ್ಮನಿಗೆ, ಈ ಟಿ.ವಿ. ಸದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೂ ತಲೆ ಸಿಡಿಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮೆತ್ತಗೆ ಮಾಡಿ” ಎಂದು ಸೊಸೆ ತಾರಕದಲ್ಲಿ, ಕೀಚಲು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಉಲಿದರೆ,

ಅತ್ತೆ, “ಅದೇನು? ಟಿ.ವಿ. ನಲ್ಲಿ ಏನು ಬರುತ್ತಿದೆ? ಏನೂ ಕೇಳಿಸ್ತಾನೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ, ಇದೇನೊಂದ್ರೆ, ಇಷ್ಟು ಮೆತ್ತಗೆ ಹಾಕಿದೀರಾ... ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಬರ್ತಾಯಿದೆಯಾ? ಸ್ವಲ್ಪ Volume ಕೊಡೀಂದ್ರೆ. ಒಳ್ಳೇ ಮೂಗರ ಆಟ ನೋಡ್ತ ಹಾಗೇ ಇದ್ದಲ್ಲಾ. ಲೇ, ಶಾರದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೆತ್ತಗೆ ಮಾತಾಡೇ. ನನಗಿನ್ನೂ ಕಿವಿ ಅಷ್ಟು ಕಿವುಡಾಗಿಲ್ಲ. ಟೀವಿನಲ್ಲೇನೂ ಕೇಳಸ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ...” ಎಂದು ವಟಗುಟ್ಟುತ್ತಿರುವಾಗ, ಊರಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಯ ಮೊಮ್ಮಗ, ಸಂತೋಷ “ಏನ್ ತಾತಾ ನೀನು? Remote ಕೊಡಲ್ಲಿ, ಯಾವಾಗ್ಲೂ ನೀನೇ ನೋಡ್ತಾ

ಕೂತಿರಿಯಾ, ನಾನೂ Cartoon ನೋಡಬಾರ್ಡಾ? ಕೊಡು, ಇಲ್ಲಿ Channel Change ಮಾಡು, ನೀನು ಆಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದ್ರೂ ನೋಡ್ಕೊ” ಎಂದು ಕಲ್ಲೇಟು ಬಿದ್ದ ಕಂತ್ರಿ ನಾಯಿಮರಿ ಹಾಗೆ ಕುಂಯ್ ಕುಂಯ್ ಅಂತಾ, ಅತಿತಾರಕದಲ್ಲಿ ಆ ಐದು ವರ್ಷದ ಪೋರ ಕೂಗಲು ಆರಂಭಿಸಿದ.

ಈ ಮಧ್ಯೆ, ಹೊಸ ಹೊಸ Casette ಗಳನ್ನು check ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಗ ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಜೊತೆಗೆ ತಾನೂ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹಾಡೊಂದನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ದನಿಗೂಡಿಸಿ, ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಹಾಡಿ, ಕುಣಿದಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಗೋಪಾಲರಾಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಗಲಾಟೆ ಕಾರಣದಿಂದ ಮೂರೂ ಹುಡುಗರಿಗೂ ಓದುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗದೆ ಹೋಯಿತು. ಕೆಲವು ದಿನ ಕಳೆದರೆ ಸರಿ ಹೋಗಬಹುದೆಂಬ ಆಶಾಭಾವನೆಯಿಂದ ದಿನಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ದಿನಗಳು, ತಿಂಗಳುಗಳು ಉರುಳಿ ಹೋದವು ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಗಲಾಟೆಯಂತೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಿರಂತರ ಗಲಾಟೆ, ಅಬ್ಬರಗಳು ಮೊದ ಮೊದಲು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಕಂಡರೂ, ಬರುಬರುತ್ತಾ ತಾಳ್ಮೆಕೆಡಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ರಾಯರು ಮೊದಲೇ ಮುಂಗೋಪಿ, ಜೊತೆಗೆ ಗಲಾಟೆಯೇ ಆಗದ ಮನುಷ್ಯ, ನೆರೆಮನೆಯ ಈ ದಿನಚರಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೋಪಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು, ರಾಯರ ಕೋಪವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿತು. ಹೆಡೆ ತುಳಿದ ಹಾವಿನಂತೆ ಬುಸುಗುಟ್ಟಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಈ ನಿರಂತರ ಸುನಾದ, ನಿನಾದಗಳು, ರಾಯರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕಂಟಕವಾಯಿತು. ರಾಯರು ತಮ್ಮ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಭಂಗ ತಂದ ಈ ಹೊಸ ನೆರೆಯ ಮೇಲೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಆಗದೆ, ಸುಮ್ಮನಿರಲೂ ಆಗದೆ, ಕ್ರಮೇಣ ಅವರ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಅವರ ಕೈ ಹಿಡಿದ ಸಾವಿತ್ರಿ ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳು ಬಲಿಪಶುಗಳಾದರು.

ಒಂದು ದಿನ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ರಾಯರು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬಯ್ಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. “ನಿನಗೆ ಬುದ್ದಿ ಇಲ್ಲಾಂತ ಇದಕ್ಕೇ ಹೇಳೋದು. ಇಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಟಿ.ವಿ. ಹಾಕೊಂಡಿದೀಯಲ್ಲಾ, ನಿನಗೆ ತಲೆಗಿಲೇ ಕೆಟ್ಟದ್ಯಾ ಅಂತೀನಿ. ನಾನಿಲ್ಲದ ಸಮಯ ನೋಡಿ, ಆ ಓದೋ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕೂರಿಸ್ಕೊಂಡು ಹಾಳಾದ್ದು ಆ ಟಿ.ವಿನ ನೋಡ್ತಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೇ ಹೇಳ್ತಾರಾ science ಓದಿದವರು ಮಾತ್ರಾನೇ

ಬುದ್ಧಿವಂತರೂಂತಾ, ನಿನಗೆ ಮಾನಾ ಮರ್ಯಾದೆ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಎಂಥಾ ಗೌರವ ಕುಟುಂಬ! ನಾವ್ಯಾರೂ ಜೋರಾಗಿ ಕೂಡಾ ಮಾತಾಡೋಲ್ಲಾ. ಜೋರಾಗಿ ಮಾತಾಡುವವರು, ಜೋರಾಗಿ ಎಂಟು ಮನೆಗೆ ಕೇಳೋ ಹಾಗೆ ಈ ದರಿದ್ರದ Idiot box ನ್ನು ಹಾಕಿ ನೋಡುವ ನಿಮ್ಮಂತಹವರು ನಿಜವಾಗ್ಲೂ Idiots, ನಾನು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಸೊಗಸಾಗಿ, ಈ ಮನೆಯನ್ನ ಕಟ್ಟಿ, ನೆಮ್ಮದಿಯಾದ ಆರಾಮ ಜೀವನ ನಡೆಸೋಣಂತಾ ಇಲ್ಲಿಗೈಂದ್ರೆ, ನೀನು ನನ್ನ ನೆಮ್ಮದಿನೆಲ್ಲಾ ಹಾಳುಮಾಡ್ತೀಯಾ ಈ ಮಕ್ಕಳು, ಮುದ್ದಾದ ಮಕ್ಕಳು. ಪಾಪಾ ಏನೂ ಅರಿಯದವುಗಳು ಅವುಗಳನ್ನೂ ನಿನ್ನಾಗೆ ಕೆಡಸ್ತಾ ಇದೀಯಾ. ಹೀಗೆ ಇದ್ರೆ, ಇಷ್ಟು ದಿವಸದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಈ ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯನೂ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. B.P. Sugar Complaint ಮಾತ್ರ ಏನು, - Heart attack ಆಗ್ಲೋಗುತ್ತೆ, ನಿನ್ನಿಂದಾನೇ ಎಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಜೋರಾಗಿ ಬೀದಿಯವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳೋ ಹಾಗೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಕಿರುಚಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ರಾಯರ ಸಂಸಾರ ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ವರ್ಷಗಳೇ ಕಳೆದಿದ್ದಿರೂ, ಒಂದು ದಿನವೂ ಯಾರ ಧ್ವನಿಯೂ ಕೇಳದೆ ಇದ್ದ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ದಿನ ಅದೂ ಮನೆ ಯಜಮಾನರೇ ಹೀಗೆ ಕೂಗಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಎದುರು ಸಾಲಿನ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಕಿಟಕಿಯ ಪರದೆಯ ಸಂದಿಯಿಂದ, ಬಾಗಿಲ ಕಿಂಡಿಯ ಮೂಲಕ ಇಣುಕಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ರಾಯರ ಪತ್ನಿ, ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೆದರಿ ಹೆದರಿ “ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ. ಎಲ್ಲಾ ನೋಡ್ತಾ ಇದಾರೆಂದ್ರೆ, ಮನೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಯಾವತ್ತೂ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ದಿನ ಹೀಗ್ಯಾಕೆ ಕೂಗಾಡ್ತಾ ಇದೀರಾ? ವಿಷಯ ಏನೂಂತ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬಾರ್ಡೆ? ದಾರೀಲಿ ಯಾರಾದ್ರೂ ಸಿಕ್ಕಿ... ನಿಮ್ಮ ಬೇಜಾರಾಗೋ ಹಾಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಹೇಳಿದ್ರಾ?” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದವರು ಇನ್ನೂ ನೋಡ್ತಾ ಇದಾರಾ, ಇಲ್ಲಾಂತ ಒರೆ ಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ರಾಯರನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಂದು ಮಾತನಾಡಲು ಹೇಳಿದಾಗ,

ರಾಯರ ಧ್ವನಿ ಕುಗ್ಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಇನ್ನೂ ಏರಿಸಿ, “ನೋಡ್ಲಿ ಬಿಡೆ, ಎಲ್ಲಾರೂ ನಿನ್ನ ಬಣ್ಣ ಗೊತ್ತಾಗಲಿ. ಗಂಡ ಮನೇನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ನೀನು ಏನೇನು ಅನಾಚಾರ ಮಾಡ್ತೀಯಾಂತ ಗೊತ್ತಾಗ್ಲೀ, ನಿನಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಬೇರೆ ಕೇಡು. ನನ್ನ ಎಲ್ಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೇನೂ ಅವರಿಗೆ

ಹೊಸಬನಲ್ಲ, ಈ ಬೀದಿಯವರು ಮಾತ್ರಾ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ಬಡಾವಣೆಯವರು ನನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸಂಭಾವಿತ ಮನುಷ್ಯಾಂತ ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಾನು ಇನ್ನೇಲೆ ಹೀಗೇನೆ. ನಿನ್ನ ಮಾನ ಖಂಡಿತ ಕಳೀತೀನಿ. ನಿನ್ನ ಬಣ್ಣ ಬಯಲು ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಹಾಳು TV TV TV! ಟಿ.ವೀಂತ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಜೋರಾಗಿ ಹಾಕೊಂಡು, ಶಾಂತಿ, ವಾಂತೀಂತ ಎಲ್ಲಾ ಸೀರಿಯಲ್‌ಗಳನ್ನೂ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಬುದ್ಧೀಂತ ಎಲ್ಲಾಗೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ಲೀ. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗ್ತೀನೇ... ಕೂಗ್ತೀನಿ..." ಎಂದು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬಡ ಬಡಿಸತೊಡಗಿದಾಗ ರಾಯರ ಪತ್ನಿಗೆ ಅವಮಾನದಿಂದ ದುಃಖ ಒತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಕಣ್ಣಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನೀರು ತುಂಬಿ, ಒಳಗೆ ಹೊರಟುಹೋದರೂ, ರಾಯರ ಗುಡುಗು ಮಾತ್ರಾ ನಿಲ್ಲದೇ, ಅಷ್ಟೇ ಆರ್ಭಟವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯಿತು.

"ಅಳು, ಒಳ್ಳೆಯದು. ನೀನು ಇನ್ನೂ ಅಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾರ್ಲೂ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಇವತ್ತು ನೀನು ಪಾಠ ಕಲೀಲೇ ಬೇಕು. ನಾಳೆಯಿಂದ ಹಾಳು ಟಿ.ವಿ.ಯನ್ನು ಅಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಹಾಕಬಾರ್ದು. ನಾನು ಟಿ.ವೀ. ತಂದಿದ್ದು Educative ಆದ ಒಳ್ಳೇ ವಿಷಯಗಳನ್ನ ನೋಡೋಕ್ಕೇ, News ಕೇಳೋಕೆ ಕಣೇ. ಇದು ನನ್ನ ಟಿ.ವಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನು ಇಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಹಾಕು ಟಿ.ವೀನಾ, ನಿನ್ನ ಕೈ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿಡ್ತೀನಿ. ಇನ್ನು ನೀನು ಉಸಿರೇ ಎತ್ತಬಾರ್ದು" ಎಂದು ಬೈಗಳ ಸುರಿಮಳೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸುರಿಯಿತು.

ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮನಿಗೆ ಬಹಳ ಬೇಸರವಾಗಿ, ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಏನೂ ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲದ್ದೂ, ಈ ಅವಮಾನದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ, ತಲೆ ಸುತ್ತಿ ಬಂದು ಬೀಳುವಂತಾದಾಗ, ಎಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದರೆ, ಪತಿರಾಯರು ಇನ್ನು ಅದಕ್ಕೂ ಬಯ್ಯುವರೋ ಎಂದು ಹೆದರಿ, 'ಒಳಕೋಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದು, ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಬಾಗಿಲ ಕರೆಗಂಟೆ ಸದ್ದಾದಾಗ, ಇನ್ನೂ ಕೋಪದ ಗುಂಗಿನಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ರಾಯರು, ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದಲೇ "ಯಾರೋ ಬಂದಿದಾರೆ. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೀ" ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೆಸರಿಸದೇ, ಅಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಪತಿಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ, ಅತ್ತೂ ಅತ್ತೂ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದ ಕಣ್ಣನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದರೆ, ಪಕ್ಕದ್ದನೆ ಸುಂದರಮ್ಮನೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಬೇಕೆ?

ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಬೇಸರ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಸೋಗುಹಾಕಿ ಏನೂ ಆಗಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಅವರನ್ನು ಒಳಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಇವರ ಆಹ್ವಾನಕ್ಕೆ ಕಾಯದೇ, ಆಕೆ “ಇವತ್ತು ನೀರೇ ನಿಂತೋಗಿದೆ ಕಣ್ರೇ, ಯಾವಾಗ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತೇಂತ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕೇಳಿ, ಹಾಗೇ ಒಂದು ಕೊಡದಲ್ಲಿ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣಾಂತ ಬಂದೆ” ಎಂದನ್ನುತ್ತಾ, ಉತ್ತರಗಳಿಗೂ ಕಾಯದೆ ಬಟನ್ ಒತ್ತಿದ್ದ ತಕ್ಷಣ, ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಹೊಡಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಲೇ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಸೋಫಾವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದರು.

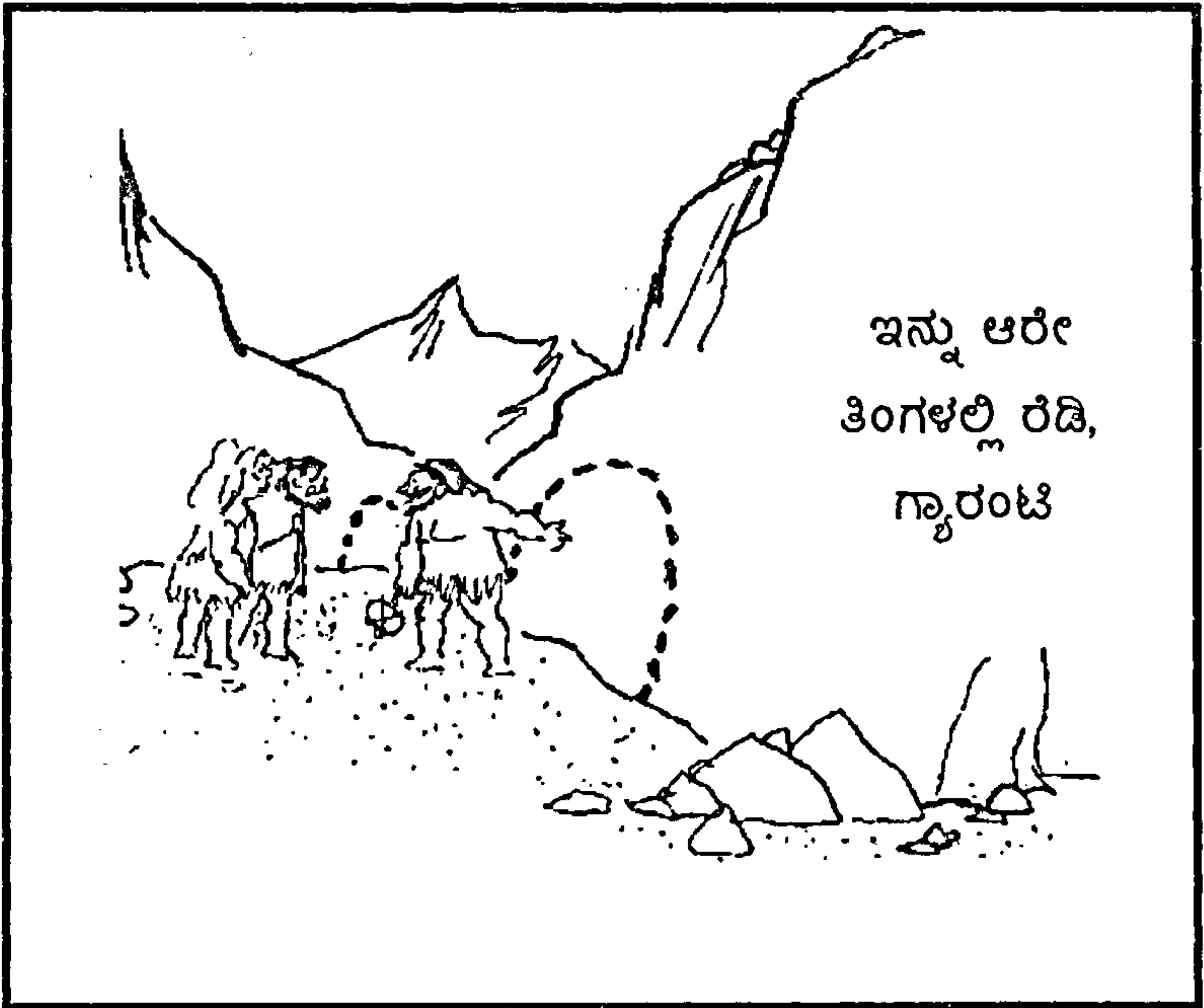
ಅವರ ಮನೆಯ ಟಿ.ವಿ. ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತ್ತಾ ಆಕೆ, “ರೀ, ನಿಮ್ಮನೇಲೂ ಅದೇ ಸೀರಿಯಲ್ ಹಾಕಿದೀರಲ್ಲಾ ಸದ್ಯ! ಒಳ್ಳೇದೇ ಆಯ್ತು. ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನೋಡ್ತೀನಿ, ನಮ್ಮನೇಲಿ ಒಂದೇ ಗಲಾಟೆ. ನಂಗೆ ನೋಡೋಕೇ ಬಿಡೊಲ್ಲಾ ಕಣ್ರೇ” ಎಂದು fullstop ಏ ಇಲ್ಲದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮನ ಮುಖ ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಭಯವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಭೀತಿಯಿಂದ ಗಂಡನ ಮುಖವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದರು. ಆ ಪತಿರಾಯರಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪು ಅರಿವಾದದ್ದು. ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಟಿ.ವಿ. ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸದ್ದು ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯದೆಂದು ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದರೂ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ನಿರಂಕುಶ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ, ಹುಸಿ ಮುನಿಸನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಸೇರಿಬಿಟ್ಟರು.

ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮನವರು, ಸ್ನೇಹಿತೆಗೂ ನೋವಾಗಬಾರದು, ತಾನೂ ಪುನಃ ಘರ್ಷಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ನಯವಾಗಿ “ಅಲ್ಲಾ, ಸುಂದ್ರಮ್ಮಾ ನಮ್ಮನೇಲಿ ಓದುವ ಹುಡುಗರಿರುವುದರಿಂದ ಟಿ.ವಿ. ಹಾಕೋದೇ ಇಲ್ಲ. ಬರೀ News ಮಾತ್ರಾ ನೋಡ್ತೀವಿ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಜೋರಾಗಿ ಟಿ.ವಿ. ಹಾಕೋದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಮುಂದಿನದನ್ನು ಹೇಳಲೋ ಬೇಡವೋ ಎಂದು ಬಹಳ ಸಂಕೋಚದಿಂದ, ಈಗ ... ಈಗ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನಿಮ್ಮ ಮನೇ ಟಿ.ವಿನೇ... ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾಲಿಗೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

ಸುಂದ್ರಮ್ಮನಿಗೆ ಅವಮಾನವಾದರೂ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, “ಅಯ್ಯೋ, ಬಿಡಿ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮನೇ ಟೀವಿ, ನಿಮಗೂ ಇಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, Sorry ಕಣ್ರೇ ನಿಮಗೆ disturb ಆಗುತ್ತೇಂತ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ಲೇ ಇಲ್ಲರೀ, ಇನ್ನುಮೇಲೆ...

ಇನ್ನೂ ಏನೇನು ನಿವರಣೆ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿದ್ದರೋ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ “ಸುಂದರಮ್ಮಾ, ಖಂಡಿತ ಏನೂ ತಪ್ಪು ತಿಳ್ಯೋಬೇಡಿ, ಈಗ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ urgent ಆಗಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ನಾನೇ, ನಾಳೆ ಊಟ ಆದ್ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರ್ತೀನಿ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡೋಣ. ಅಯ್ಯೋ, ಈ ಮಾತಿನ ಗಡಿಬಡೀಲಿ ನಿಮಗೆ ನೀರು ಕೊಡೋದೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆ. Sorry. “ಅಂತ ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ಸುಂದ್ರಮ್ಮನವರು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೋ ಇಲ್ಲವೋ, ತಾನಂತೂ ಕುಂಕುಮದ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದೇ ಬಿಟ್ಟಳು ಸೂಚಕವಾಗಿ.

ಆಕೆಗೂ ಏನನ್ನನ್ನಿಸಿತೋ ಏನೋ. “ಅದಕ್ಕೇನೀಗ? ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ನನಗೂ ಮನೇಲಿ ಹೊತ್ತು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಪಾಪಾ, ನೀವೆಲ್ಲೋ ಹೋಗಬೇಕೊಂತಾ ಹೇಳ್ತಿದೀರಾ ಹೋಗಿಬನ್ನಿ. ಈ ಕರೆಂಟ್ ಯಾವಾಗ ಕೈಕೊಡುತ್ತೋ ಏನೋ. ಕತ್ತಲೇಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಓಡಾಡೋದು ಕಷ್ಟ ಕಣ್ರೇ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಖಂಡಿತಾ ನಾಳೆ ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅವರು ಹೊರಟ ತಕ್ಷಣ, ಒಂದು ನಿರಾಳವಾದ ಉಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಯೇ ದೊಪ್ಪನೆ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡರು ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ.

ಕಂಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅವಕಾಶಗಳು

- ಎಂ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ

ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿ ಆಯಿತಲ್ಲಾ - ಅದೇ ಕೃಷ್ಣಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿ. ನಮ್ಮ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ “ಕಂಸವಧೆ” ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ ಯೋಗಾನಂದ ತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ವಿಶಿಷ್ಟವೆಂದರೆ ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀಯವರ ಕಂಠಶ್ರೀ ಪ್ರಸಂಗದ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಹಾಡುವವರಿದ್ದರು.

ಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿ ಅಂದರೆ ಮಳೆ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಂಜೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಹಾಲ್ ತುಂಬಿತ್ತು. ತಬಲ, ಮದ್ದಳೆಯೊಡನೆ invocation ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಭಯಂಕರ ಶಬ್ದ! ಹಿಂದೆ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಆಟ ಈಗ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆಯುತ್ತೆ. ಜೊತೆಗೆ ಧ್ವನಿವರ್ಧಕ ಬೇರೆ.

ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಯ ಸಮಯವೆಲ್ಲಾ ಮಾಲಿನ್ಯದ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸವೆದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ, ನಾನು ಯಾವ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲು ಕಾಣುವುದು ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನೇ! ಆ ತಬಲ, ಮದ್ದಳೆ, ಜಾಗಟೆಗಳ ಶಬ್ದ ಎಷ್ಟು decibel ಇರಬಹುದೆಂಬ ಯೋಚನೆ ಬಂತು. ಅದು ಖಂಡಿತಾ safe-limitನ್ನು ಮೀರಿದ್ದಿತು ಎಂದು ನನ್ನ ಎಣಿಕೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗಾದರೂ, ಅಪರೂಪಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಈ ದಾಳಿ. ಆದರೆ ಪದ ಹಾಡುವವರೆ, ತಬಲ, ಮದ್ದಳೆ, ಜಾಗಟೆ ಬಾರಿಸುವವರಿಗೆ, ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಿಗೆ ಇದೊಂದು occupational hazard. ತೀವ್ರ ಶಬ್ದಮಾಲಿನ್ಯದಿಂದ ಅವರ ಶ್ರವಣ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಲು ಸೂಕ್ತ ವಿಷಯ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಒಂದು Ph.D ಡಿಗ್ರಿಯೂ ದೊರಕಬಹುದೇನೋ!

ಮೊದಮೊದಲು ಬಂದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಧ್ವನಿವರ್ಧಕ line of sound ನಿಂದ ದೂರ ಕೂತರು. ಕೆಲವರು ಅದರ shadow ನಲ್ಲಿ ಕೂತರು. ಅನಂತರ ಬಂದವರಿಗೆ ಆ ಆಯ್ಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರೂ ಜಾಣರೇ, ಕಿವಿಗೆ ಹತ್ತಿ ಜಡಿದೇ ಬಂದಿದ್ದರು.

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾದೊಡನೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಪುರಾಣ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿತು. ಕಂಸ ಮಹಾರಾಜ ತನ್ನ ತಂಗಿ ದೇವಕಿಯ ವಿವಾಹವನ್ನು ಬಹು ಅದ್ಭುತಿಯಿಂದ ನಡೆಸಿದ್ದ - ಜಯಲಲಿತಾ, ಕರುಣಾನಿಧಿ ಕೂಡಾ ಹಸಿರಾಗುವಂತೆ! ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನವ ದಂಪತಿಗಳ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಂದಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜನ ಎತ್ತಿದ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಜಯಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ - ಶಿವಪೂಜೆಯ ನಡುವೆ ಕರಡಿ ಬಿಟ್ಟಂತೆ - ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅಶರೀರವಾಣಿಯೊಂದು ಮೊಳಗಿತು. ನಮ್ಮ ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣ, ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ಗಳ announcement ಗಳಂತೆ, ಈ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಎಂತಹ ಸಂದೇಶ. ಮರಣ ಸಂದೇಶ! ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ತಂಗಿಯೇ ಕಂಸನಿಗೆ ಮಾರಕವಾಗುವವಳಿದ್ದಳು. ವಸುಧೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಇಳಿಸಲು ಶ್ರೀಮನ್ ನಾರಾಯಣನು ದೇವಕಿಯ ಗರ್ಭವನ್ನೇ ಯಾಕೆ ಆಶ್ರಯಿಸಿದನೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. “ಅವನು ಯಾರನ್ನೇ ನಾಶ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ, ಈ ಮನುಷ್ಯನ ರೂಪವನ್ನೋ ಮತ್ತೊಂದನ್ನೋ ತಾಳಬೇಕು ಯಾಕೆ? ಒಂದು ಸಿಡಿಲೆರಗಿದರೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಸುಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೊಂದು ನಾಟಕ ಬೇಕೆ? ಅಂತ ಕಾರಂತರ ಮೂಕಜ್ಜಿ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಆತ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಂಸ ಮಾತ್ರ ಬರಸಿಡಿಲನ್ನು ಕಂಡ ಹರಿಣಿಯಂತೆ ನಡುಗಿದ. ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ತರಗಲೆಯಂತೆ ತತ್ತರಿಸಿದ. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ. (ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ತಂಗಿಯರ ಹಾವಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯಾದಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ - ಅದೂ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಕೊರತೆ ಇದ್ದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅತ್ತ, ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ಶೂರ್ಪನಖಿಗೆ ಆದ ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ದಶಶಿರ ದೈತ್ಯನು ಗುಡುಗಿದ. ಎಲ್ಲ ಕೈಮೀರಿದ ಮೇಲೆ “ನನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕಳ್ಳಯ್ಯ ಹದಿಬದೆಯ ನೆಳತಂದೆ/ಲಂಕೆಯಂ ನಾನೆ ಈ ದುರ್ಗತಿಗೆ ತಂದೆ...” ಎಂದು ಆಕೆ ರಾವಣನ ಎದುರು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಾಳೆ)

ಕಂಸನ ಭಯ ರೋಶಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿತು. It was a question of life and death for him. ಆಗ ಯಾರೂ ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ಆತನೂ ಮಾಡಲು ಮುಂದುವರಿದನು. ವರೆಯಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನೆಳೆದು, ಬೇಟೆಯ ಕಡೆಗೆ ಜಿಗಿಯುವ ಚಿರತೆಯಂತೆ ತಂಗಿಯ ಕಡೆ ಧಾವಿಸಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಸುದೇವ ಅಡ್ಡಬಂದು “ಬೇಡ ಭಾವ, ಬೇಡ ಭಾವ...” ಎಂದು ಬುಳು ಬುಳು ಅತ್ತ. ಬೇಡಿಕೊಂಡ. “ಅವಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಜನಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೇ ತಂದು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊ” ಎಂದು ಕೈಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟ.

ಕಂಸನಿಗೆ ಒಂದೆಡೆ ತಂಗಿಯ ಮೇಲಿನ ಮೋಹ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಜೀವದ ಮೇಲಿನ ಹಂಗು. Via-media ಎಂಬಂತೆ ವಸುದೇವನ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ವಸುದೇವ ದೇವಕಿಯರನ್ನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡದೆ ಅರಮನೆಯಲ್ಲೇ ಸೆರೆಹಿಡಿದಿಟ್ಟ. ಅಲ್ಲೇನೋಡಿ, ಕಂಸ ಮೊದಲನೇ ಅವಕಾಶ ಕಳೆದುಕೊಂಡ. ಯಾವನಿಗೂ ಇರಬಹುದಾದ common sense ಅಂದು ಅವನಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಯಮಧರ್ಮರಾಯನನ್ನೇ ಪೇಚಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಜಾಣ್ಮೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಂಗಿ, ಭಾವ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೇ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ! ಅವರನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಇಲ್ಲದ ಅಶರೀರವಾಣಿಯನ್ನು ಅದೆಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹುಸಿಗೊಳಿಸಬಹುದಿತ್ತು!

ಮೊದಲನೇ ಮಗು ಜನಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ವಸುದೇವ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಕಂಸನಲ್ಲಿಗೆ ತರುತ್ತಾನೆ, ಹಸುಳೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಕಂಸನಿಗೆ ತಂಗಿಯ ಶೈಶಾವಸ್ಥೆಯ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ತಂಗಿಯ ಕೂಸನ್ನು ವಧಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಅಲ್ಲದೇ, ಎಂಟನೇ ಮಗುತಾನೆ ತನಗೆ ಮಾರಕವಾಗುವುದು? ಮಿಕ್ಕವು ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಕಂಸ ಎರಡನೇ ಬಾರಿಗೆ ಎಡವಿದ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಇಂದಿನ ನೀತಿಯಂತೆ “ಆರತಿಗೊಬ್ಬ ಮಗಳು, ಕೀರ್ತಿಗೊಬ್ಬ ಮಗ” ಎಂದು ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಪಾಯ ತಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಎರಡನೇ ಹೆರಿಗೆ ಆದೊಡನೆ ಅರಮನೆಯ ವೈದ್ಯರಿಂದಲೇ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಸಿಬಿಡಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಕಂಸ ಮಾಡಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ತಾನೂ ಬದುಕುವದಲ್ಲದೇ, ಇಂದಿನ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಒಂದು model ಆಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂದೇ ಭರತ ವರ್ಷದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಬಿದ್ದು, ವಸುಧೆಯ ಭಾರ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಳಿಯುತ್ತಿತ್ತೇನೋ!

ಪ್ರಸಂಗದ ಕಥನಕಾರರೂ ಇದೇ ಧಾಟಿಯ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಮೂಲಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆನಿಸುತ್ತದೆ. ವಸುದೇವ ಐದನೆಯದೊ, ಆರನೆಯದೊ ಮಗು ತಂದಾಗ (ಆ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಅದೊಂದು ಮಾಮೂಲು ಆಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ) “ನಾನು ಬದುಕಬೇಕೋ, ಬೇಡವೋ, ಹೇಳು?” ಎಂದು ಕಂಸ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ವಸುದೇವ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ “ಅದೆಂತ ಮಾರಾಯ, ಹಾಗೆ ಕೇಳ್ತೆ?” ಎಂದು ಮರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಕಂಸ ವಸುದೇವನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು, ಬಹಳ

ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ “ಅಶರೀರವಾಣಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನು? ದೇವಕಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಎಂಟನೇ ಕೂಸಲ್ಲವೇ ನನಗೆ ಮಾರಕವಾಗುವುದು. ನೀನು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಆದರೆ ವಸುದೇವನಿಗೆ ಒಗಟು ಅರ್ಥವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. “ಏಳಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡು” ಎಂದು ಕಂಸ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ವಸುದೇವ ತಾನೇ ಏನು ಹೇಳಿಯಾನು. “ದೇವರು ಕೊಟ್ಟದ್ದು” ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಆ ದೇವರು ತಾನು ಜನ್ಮ ತಾಳಲು ಎಂಟರತನಕ ಯಾಕೆ ಕಾಯಬೇಕಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕು ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ) ಕಂಸನ ಸಲಹೆ ಒಂದು Medical concept ಆಗಿತ್ತು. ವಸುದೇವ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ “ದೇವಕಿಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಇನ್ನು ಮುಂದಿನದೆಲ್ಲಾ ಇತಿಹಾಸ, ಅಲ್ಲ ಪುರಾಣ. ಎಂಟನೇ ಮಗುವಿನ ಜನನವಾದಾಗ, ಆತ ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಅಶರೀರವಾಣಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ announce ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕಂಸ ಕೈ-ಕೈ ಹಿಸುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಗೆ ಪೂತನಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂದು ಸಂಜೆ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕಂಸನ ಈ ನಿರ್ಧಾರ ಅತ್ಯಂತ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನದಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ? ಕೊರೆಹಲ್ಲಿನ, ಕುಬ್ಜರೂಪಿನ, ಕೃಷ್ಣವರ್ಣದ ಕುರೂಪಿ ಪೂತನಿ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ತರುಣಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗುವುದನ್ನು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಯವರೇ ತಮ್ಮ ಮಧುರ ಕಂಠದಿಂದ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಕೆ ನಾರುಮಡಿ ಕಳಚಿ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟದ್ದು, ಕುಪ್ಪಸ ತೊಟ್ಟದ್ದು, ನೆರಿಗೆ ಬಿಡಿಸಿದ್ದು, ಹಣೆಗೆ ತಿಲಕ ಇಟ್ಟದ್ದು, ತುರುಬಿಗೆ ಹೂ ಮುಡಿದದ್ದು, ಕಿವಿಗೆ ಓಲೆ ತಗುಲಿಸಿದ್ದು, ಕೈಗೆ ಬಳೆ ತೊಟ್ಟದ್ದು, ಕಾಲಿಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದು... ಹೀಗೇ ಮುಂದುವರಿದ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಯವರು graphic ಆಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಯಕ್ಷ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೊಡನೆ ನಾನೂ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ನನ್ನ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಎಳೆದು ಗಡಿಯಾರದ ಕಡೆ ಬೆರಳು ಮಾಡಿದಳು. ಗಂಟೆ 9ಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಕೂತರೆ ಆಟೋ ಸಿಗಲಾರದೆಂದು, ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲಕ ಟ್ಯಾಪ್‌ನಿಗೆ ಟೈಂ ಆಯಿತೆಂದು ಅರ್ಧಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರಡುವಂತೆ, ಎದ್ದುಬಂದೆ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಲು ಬಸ್‌ಸ್ವಾಪಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಪ್ರಸಂಗ ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದ ಒಬ್ಬರು ಕಂಡರು. ಕುತೂಹಲದಿಂದ “ಕಂಸವಧೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗಾಯಿತು?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. “9-43ಕ್ಕೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ಬಸ್ ಏರಿದರು.

ಬಾರ್ನ್ ಪ್ರಾಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್

- ಸಾ.ಶ್ಯ. ಪ್ರಕಾಶ

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದು ಆಸೆ ಇರುತ್ತೆ, ತಮ್ಮ ಮಗ ತಮ್ಮ ಹಾಗೇ ಆಗಲೀಂತ. ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಗ ಡಾಕ್ಟರಾದರೆ ಡಿಸ್ಟಿಲ್ ವಾಟರ್ ಚುಚ್ಚಲಿ, ನೀರನ್ನೇ ಔಷಧೀಂತ ಕೊಡಲಿ ಕುಡಿದು ಪಾಸು ಕೊಡೋ ಕಾಮಧೇನು ಅಂತಹ ತಮ್ಮ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದರೆ ಮಗ ಜೀವಮಾನ ಪರ್ಯಂತ ರಾಜನ ಹಾಗಿರಬಹುದಂತ ಆಸೆ. ಹಾಗೇ ಲಾಯರಿಗೆ ಮೂರು ತಲೆಮಾರಾದ್ರೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಗದೆ ಇರೋಂತಹ ನೂರಾರು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಮಗನಿಗೆ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಯ ಹಾಗೆ ಕೊಡಬಹುದು ಅನಿಸತ್ತೆ. ಇನ್ನು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಬೇಕೆ. ಈರಭದ್ರಪ್ಪನವರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಮಗ ಈರೇಶಿ ತಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಆಗಲೀಂತ ಆಸೆ. ಮಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಲಿ, ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಲಿ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಟ್ ರಾಜಕಾರಣ ಮಾಡಲಿ ಅಂತ ಆಸೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಮಗನ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ಕಾರ್ಡ್ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಅವನು ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಹಾಗಿರಲಿ ಅವರ ಅಟೆಂಡರ್‌ನ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟೂ ಆಗಕ್ಕಾಗಲ್ಲಾಂತ ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು ಮಗನ್ನ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ.

“ಈರೇಶಿ, ಪ್ರದಾನ ಮಂತ್ರಿ ಸೆಹರೂರವರು ಗೊತ್ತೇನೋ” ಕೇಳಿದರು ಮಗನನ್ನು.

“ಗೊತ್ತಪ್ಪ”

“ಅವರ ಮಗಳು ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಏನಾದರು”

“ಅವರೂ ಪ್ರದಾನಮಂತ್ರಿ ಆದರು”

“ಬೇಷ್ ನನ ಮಗನೆ! ಪ್ರದಾನಮಂತ್ರಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿರವರ ಮಗ ರಾಜೀವ ಗಾಂಧಿ ಏನಾದರು”

“ಅವರೂ ಪ್ರದಾನ ಮಂತ್ರಿ ಆದರು”.

“ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಪಾಟೀಲರ ಮಗನೂ ಮಂತ್ರಿ ಆಗಪ್ರೆ. ಮತ್ತೆ ಮಂತ್ರಿ ಈರಭದ್ರೋಪ್ಪನವರ ಮಗ ಈರೇಶಿ ಮಂತ್ರಿಯಾಕಾಗಬಾರದು” ಕೇಳಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು.

“ಹೌದು ಯಾಕಾಗಬಾರದು” ಅನಿಸಿತು ಈರೇಶಿಗೆ

“ಅದಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೆ ಇನ್ನು ಮ್ಯಾಗೆ ಸ್ಕೂಲು ಗೀಲು ಎಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು” ಈರೇಶಿಗೆನು ಆಸೆಯೇ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಸ್ಕೂಲು ಬಿಡಬೇಕುಂತಿದ್ದರೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಮುಂಚೆಯೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡ್ತಿದ್ದ ಈ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.ಗೋಸ್ಕರ ಓದೋ ತಾಪತ್ರಯವೇ ಇರ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಕೂಲು ಗೀಲಿನಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ದಿನಾ ನನ್ನ ಕೂಡ ಬಾ ನಾನು ಮಾತಾಡ್ತೀನಲ್ಲ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ನಿಂದೂ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಸೇರಿಸು. ಯಾವೋನಾದರೂ ಗೆದ್ದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಲಿ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಕಿವಿಚಿದ ಹಾಗಾದ್ರೂ ಹೊರಗೆ ನಗ್ತಾನಗ್ತಾ ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಬೇಕು. ಯಾರಾದ್ರೂ ನೆಗೆದು ಬಿದ್ದರೆ ಕಣ್ಣೀರು ಬರದಿದ್ದ್ರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ಕರ್ಚೀಫ್‌ನಾಗೆ ಕಣ್ಣೊರಿಸಿಕೊಳ್ಳಾ ಅಳೋ ಹಂಗೆ ನಾಟಕ ಆಡಬೇಕು.”

ಈರೇಶಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥವಾಯಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ, ಅಂದಿನಿಂದ ಶುರುವಾಯಿತು ಈರೇಶಿಯ ಟೈನಿಂಗ್. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗುವ ಸಭೆ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅವನೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದುದನ್ನೇ ಗಿಣಿಯಂತೆ ಒಪ್ಪವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಮಗ ರಾಜ್ಯ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಟೀಮಿಗೆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದ. ಅವನು ಹೇಗೆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಆದ ಅನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಸ್ತುತ. ಆದರೆ ರಾಜಕಾರಣಿ ಮಗ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಅಭಿನಂದಿಸದೆ ಇರಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ಅದೂ ಪಂದ್ಯದ ಉದ್ಘಾಟನೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೋಗಿರುವಾಗ.

“ನೀನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲಬಿಡು. ನೀನು ಹುಟ್ಟು ಆಟಗಾರ, ಬಾರ್ನ್ ಕ್ರಿಕೆಟರ್. ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ರಕ್ತ ನಿನ್ನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಹರಿತಾ ಇದೆ ಅಂದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಆಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಆಗತ್ಯ. ನಿನ್ನ ಕ್ರೀಡಾಜೀವನ ಭಾವುವಾಗಿರಲಿ, ಇನ್ನು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷ ಆಟ ಆಡ್ತಾ ಇರು” ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು.

“ಹೌದು ಸುರೇಶ್. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದನ್ನ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಈಗಲೂ ಹೇಳ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಗ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಬೇಕೆ. ನಿಮ್ಮ ಆಟ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರಲಿ” ಹೇಳಿದ ಈರೇಶಿ.

ಸುರೇಶನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಅಪ್ಪ ಏನೇನೋ ಆಡಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್? ಮಗ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡಿ ಬಂದಾಗ “ಎಷ್ಟು ಗೋಲು ಹೊಡೆದೆ” ಅಂತ ಕೇಳೋರು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡ್ತಿದ್ದರೊಂದ್ರೆ... ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಾದೀತೆ, ನಕ್ಕು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

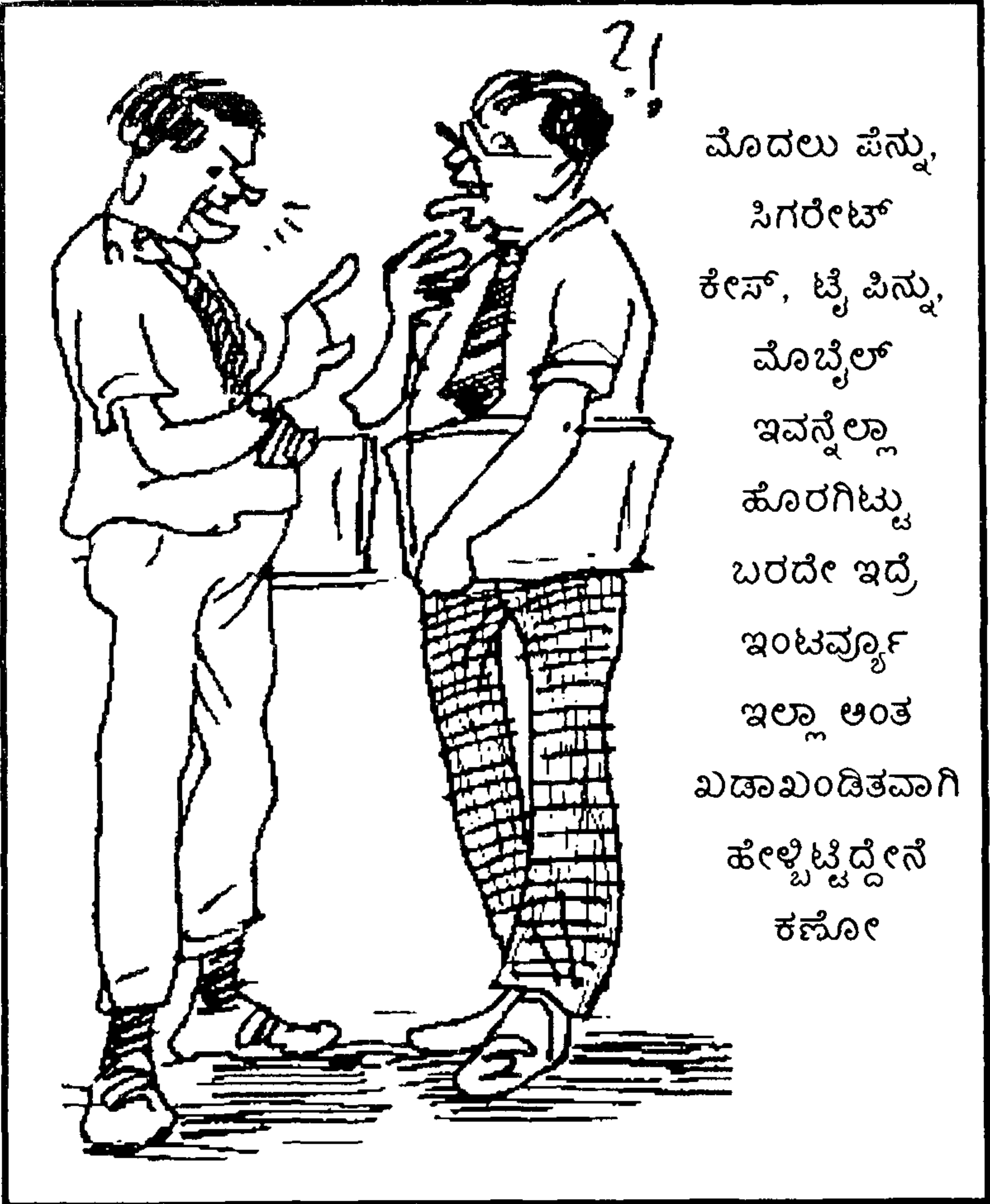
ಇದಾದ ಎರಡು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಾಟಕದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ನಾಯಕನನ್ನು ಹೊಗಳಬೇಡವೇ. “ಮೀನಿಗೆ ಈಜೋದನ್ನ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕೇ. ನೀನು ಹುಟ್ಟು ಕಲಾವಿದ. ಬಾರ್ನ್ ಆಕ್ಟರ್ ನಾಯಕನಾಗಕ್ಕೇ ಹುಟ್ಟಿದವನು - ನಿಮ್ಮಪ್ಪಾನೂ ನಟಿಸ್ತ ಇದ್ದರು. ಅವರ ನಟನೆ ನೋಡಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಸಾಲದು ಹಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ರಕ್ತ ಹರಿಯೋ ನೀನು ಹೀಗೆ ನಟಿಸೋದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು. ನಿನ್ನ ನಟನೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು.

ಈರೇಶಿ ತಕ್ಷಣ ಹಿಮ್ಮೇಳ ಹಾಕಿದ. “ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ನಟನೆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ದಿನಾ ಹೇಳ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಗ ಅಂದಮೇಲೆ ಕೇಳಬೇಕೇ. ನಿಮ್ಮ ನಟನೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರಲಿ.”

ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹಂಡೆ ಹಾಲು ಕುಡಿದಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಮಗನ ಪ್ರಗತಿ ಕಂಡು. ಇನ್ನು ಮಂತ್ರಿಯಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲವೆನಿಸಿತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಇನ್ನೊಂದು ನಾಟಕ, ಖ್ಯಾತ ಚಲನಚಿತ್ರ ನಟ ‘ದೇವದಾಸಿ’ ನಾಟಕ ಆಹ್ವಾನ ಇದ್ದಿತು. ಅವಳು ಚುನಾವಣೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈರಭದ್ರಪ್ಪನವರ ಪರ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಅಂದಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗದೆ ಇರಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೆ! ಆದರೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೇನು ಗೊತ್ತು. ಅಂದೇ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮೀಟಿಂಗ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರ ಇಲಾಖೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಈರಭದ್ರಪ್ಪನೋರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗೂ ಮಗ ದಾರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿಟ್ಟು ಬಾರ್ಲೆ ನಾಟಕಕ್ಕೆ. ನಾಟಕ ಹೆಂಗೇ ಇರಲಿ ಅವರನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಗಳಿಬಿಡು” ಹೇಳಿದರು.

“ಸೈ” ಅಂದ ಈರೇಶ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋದ. ನಾಟಕ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ನಟಿಯ ವೇಶ್ಯೆ ಪಾತ್ರ ಅವಳ ಒನಪು ವಯ್ಯಾರ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಯಿತು. ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದ್ದರು ನಾಟಕ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಹೊಗಳು ಎಂದು, ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವಾಗ ಹೊಗಳಕ್ಕೇನು. ಏನು ಹೊಗಳುವುದು? ಯೋಚಿಸಿ ಸಿದ್ಧನಾದ. ಸ್ವೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾರ ಬಿದ್ದೊಡನೆ ಚಿತ್ರನಟಿಗೆ ಹೇಳಿದ “ಮೀನಿಗೆ ಈಜುಗಾರಿಕೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕೇ, ಯು ಆರ್ ಎ ಬಾರ್ನ್ ಪ್ರಾಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಇದನ್ನ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರ ರಕ್ತ ಹರಿಯೋ ನೀವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡೋದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು. ನಿಮಗೆ ಇದು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರಲಿ.”

ನಿಬ್ಬಣ
ಅರ್ಪಿಸುವ

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯರ - ತಲೆಗೊಂದು ತರತರ

(ಒಂದು ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗ)

ಸ್ಥಳ: ಶ್ರೀ ಜಯರಾಮ ಸೇವಾಮಂಡಳಿ
ನಂ. 492/ಎ, ಮೊದಲ ಮಹಡಿ, 8ನೇ ಬ್ಲಾಕ್
ಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 082

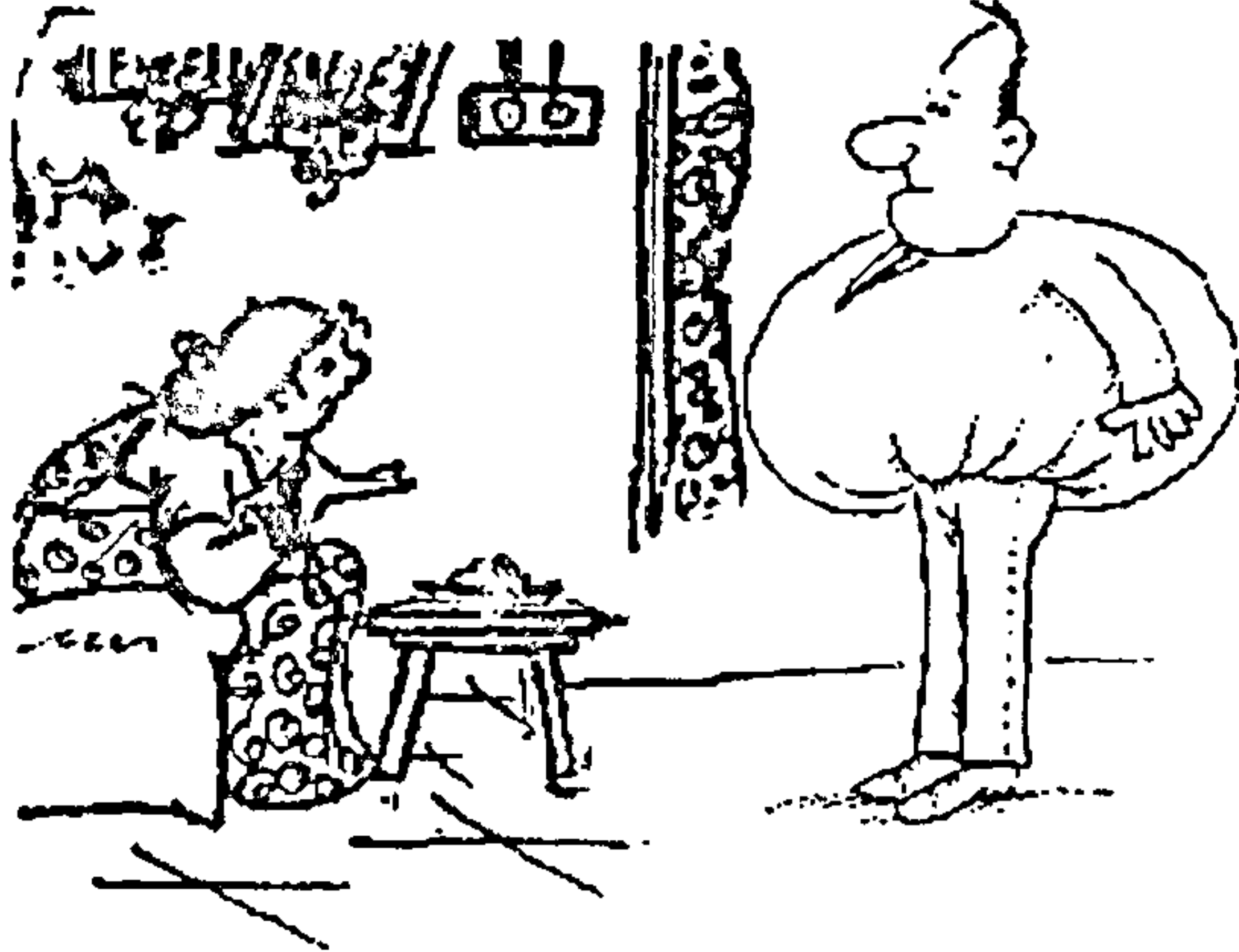
ದಿನಾಂಕ: 13 ಮೇ 2001, ರವಿವಾರ ಸಂಜೆ 5.45 ಗಂಟೆಗೆ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್ (ಅಪರಂಜಿ ಶಿವು)

ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳು: ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ. ಮಿತ್ರ

ಬನ್ನಿ, ಒಂದಷ್ಟು ನೋವು ನುಂಗಿ ನಗೋಣ

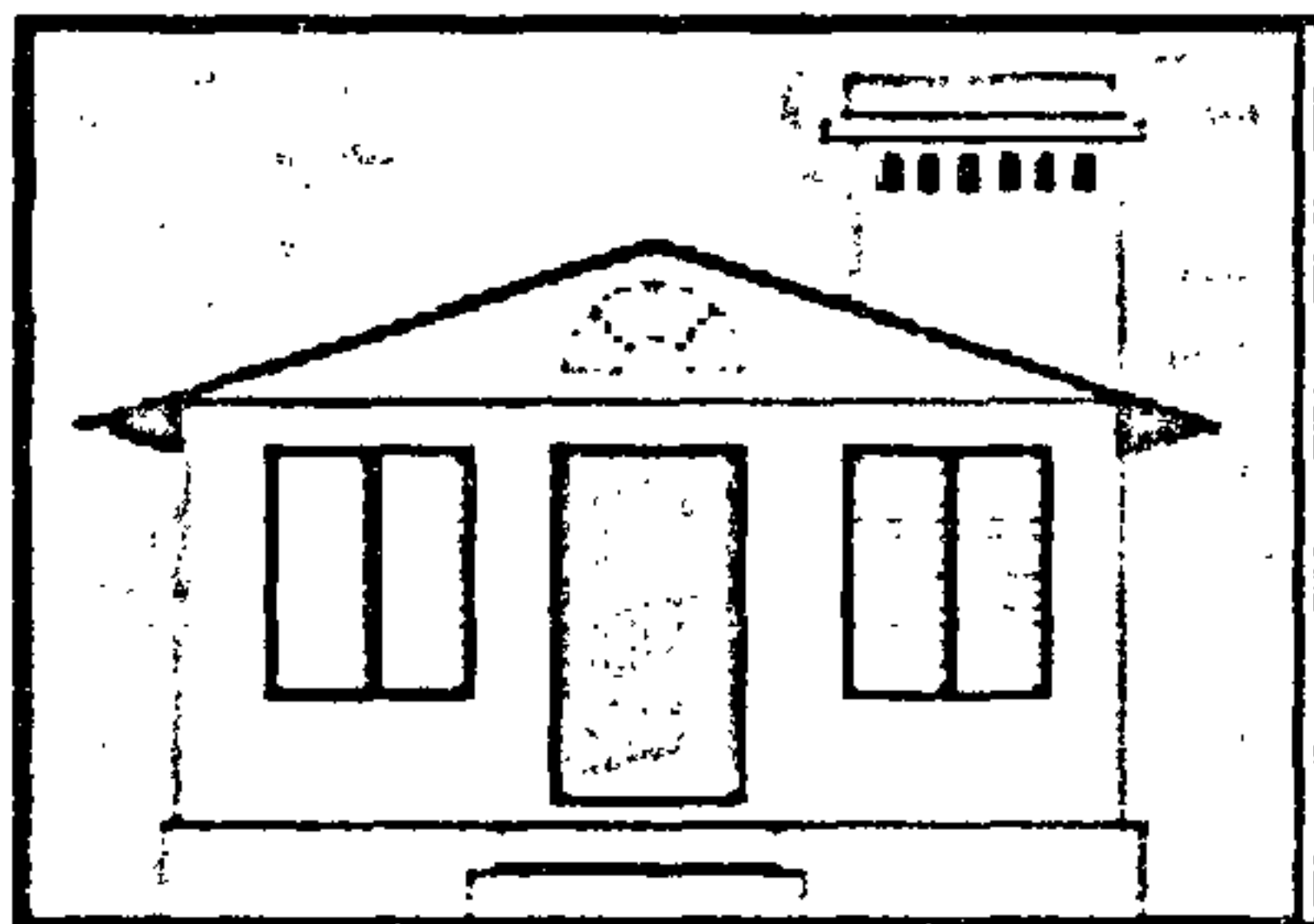
ಪ್ರಾಯೋಜಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್

ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ವೇಸ್ಟ್ ಇರೋ ಜೀನ್ಸ್ ತಗೋಬಾರದೇನಿ,
ನಾಚಿಗೇಡು

OWNING A HOME IS
A ONE TIME DECISION.
THAT'S PRECISELY WHY
STATE BANK OF MYSORE
OFFERS THE BEST OPTIONS
IN HOUSING FINANCE.

Owning a home of your own is no more a dream. Especially when State Bank of Mysore is on your side with its range of Housing Finance Schemes to suit every need of yours. Starting from purchase to construction of new homes to repairs, renovation to extension of existing homes, State Bank of Mysore has the best finance options. What's more.

When low processing charges, nominal interest, speedy disbursement of loans and flexible repayment facilities, your search for the best housing finance ends here.

State Bank of Mysore

Head Office : K.G. Road

Bangalore - 560 009

Website : <http://www.mysorebank.com>

Driven by customer satisfaction

ಟೆಹಲ್ಕಾ ಟೂ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟಾಗತ್ತಂತೆ?

ಅರ್ಜುನ್

- ನಾರೂತ್ರಿ ಸೂರಿ

“ಸಾರ್, ಆ ಜೂನಿಯರ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ, ಚಂದ್ರೇಗೌಡ ಮತ್ತೆ ಶಿವರಾಮಯ್ಯ, ಅದೇನೋ ಅವರುಗಳದ್ದು grievance ಇದೆಯಂತೆ, ಅದನ್ನ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯಂತೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತಾವು free ಆಗಿದ್ದ್ರೆ ಒಂದು ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಟೈಂ ಕೊಡೋಕ್ಕಾಗತ್ತಾ ಅಂತ ಕೇಳೋಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆ”

- ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಗುರುಮೂರ್ತಿಗಳು ಸೀಟಿಗೆ ಬರೋಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಅವರ ಸೀನಿಯರ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

“ಹಯ್ಯೋ, ನನಗೇನಂತೆ, born free, living free ಅಂತನ್ನೋ ಹಾಗೆ anytime I am free - ಬರಲಿ, ನಾಕು ನಾಕೂವರೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ... ಅದಿರಲಿ, ಅದೇನು grievance ಈ ಎಳೇನಿಂಬೆಕಾಯಿಗಳದ್ದು ಅಂತ ಏನಾದ್ರೂ ಹೇಳಿದರಾ ನಿಮ್ ಹತ್ರ? ...”

“ಅದನ್ನ ಯಾವ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅಂತ ಹೇಳಲಿ ಸಾರ್, ನಾನು? ... ಅವರುಗಳ ಜತೇನಲ್ಲಿ appoint ಆಗಿ ಬಂದಿದಾರಲ್ಲ ಆ ಅರ್ಜುನ್, ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ತುಂಬಾನೆ partiality ತೋರಿಸ್ತಾ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದೀರಂತೆ ... ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗೋ ಅಂಥಾವು, ದೊಡ್ಡ ಸಾಹೇಬರ ನಿಗಾಕ್ಕೆ ಬರೋ ಅಂಥಾವು ಅನ್ನೋ assignmentಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತೀರಂತೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ಉಳಿದದ್ದು ಜುಜುಬಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನ ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಕೊಡತೀರಂತೆ ... ಹಾಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾನೇ ಅಸಮಾಧಾನವಂತೆ. ಆ ಶಿವರಾಮಯ್ಯ ಹೇಳೋದು ಕೇಳಬೇಕು - ತಾವು ಆ ಅರ್ಜುನನ್ನ ಒಳಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಊಟ ತಿನ್ನಿಸತೀರಂತೆ, ಅವರು ತಿಂದು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನ ಉಳಿದವರು ಆಮೇಲೆ ಕಸದ ತೊಟ್ಟಿನಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನಬೇಕಂತೆ ... ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ದಯವಿಟ್ಟು ಏನಿರೀ, ಹೀಗೆಲ್ಲ ಹೇಳತಾ ಇದ್ದೀರಂತೆ ಅಂತ ಕೇಳೋಕ್ಕೆ

ಹೋಗಬೇಡಿ ... confidential ಆಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೀನಿ, ಯಾರ ಮುಂದೇನೂ ಬಾಯಿ ಬಿಡೊಲ್ಲ ಅಂತ ಅವರಿಗೆ promise ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ...”

“ಇದಾ ಸಮಾಚಾರ? ... ಹಿಂದೆ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲೂ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯನಿಗೂ ಹೀಗೇ ಆಗಿತ್ತು ... ಅರ್ಜುನನನ್ನ ಮಾತ್ರ ಅಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸತಾ ಇರತೀರಿ, ನಮಗೆ ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಹೊಸಹೊಸದು ಏನೂ ಹೇಳೇ ಕೊಡೊಲ್ಲ ಅಂತ ಆ ಕೌರವರದೂ ಮಿಕ್ಕ ಪಾಂಡವರದ್ದೂ ಒಂದೇ ಬೊಮ್ಮಡಿ ... ಅಯ್ಯೋ ಮುಂಡೇವಾ ಕತ್ತೇನೂ ಕುದುರೇನೂ ಒಂದೇ ಏನ್ನೋ? ಅರ್ಜುನನ ಥರ ಏನಾದ್ರೂ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಥಟ್ ಅಂತ ವಿಷಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳೋ ಯೋಗ್ಯತೆ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲ ಕಣ್ರೋ ಅಂತ ಆ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯ ಎಷ್ಟು ಬಡಕೊಂಡರೂ ಅವರುಗಳು ಕೇಳಿದ್ರೆ ತಾನೆ? ಹೋಗಿ ಭೀಷ್ಮನ ಹತ್ರ ಹೋ, ಈ ದ್ರೋಣ ಹೀಗೆ, ಈ ದ್ರೋಣ ಹಾಗೆ ಅಂತ ಅತ್ತುಕೊಂಡು ಉರುಳಾಡೋರು ... ಅದಕ್ಕೇ ತಾನೆ ಆಮೇಲೆ ಆ ದ್ರೋಣಾನೂ ಅದೇನೋ ಗಿಣಿ ಕತ್ತಿಗೆ ಗುರಿ ಇಟ್ಟು ಬಾಣ ಬಿಡೋ ಪರೀಕ್ಷೆ ಅನ್ನೋದು ಮಾಡಿ ಅವರುಗಳ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದ್ದು? ... ಆಯಿತು, ಬಿಡಿ ... ನಾನೂ ಈ ಅರ್ಜುನ್ ಪರವಾಗಿ ಆ ದ್ರೋಣನ ಥರಾನೇ. ಈ ಬೇಕೂಫರುಗಳು ಬಂದಾಗ ಅವರುಗಳಿಗೇ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆ ಎಷ್ಟು ಅನ್ನೋದು ಅರ್ಥವಾಗೋ ಹಾಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡತೀನಿ ... ಮತ್ತೆ ಆ ಅರ್ಜುನ್‌ಗೂ ಹೇಳಿಟ್ಟಿರಿ, ಇವರುಗಳು ನನ್ನ ಹತ್ರ ಬರೋ ಟೈಮಲ್ಲೇ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಬಂದು ಆ ಕಡೆ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಅಫೀಸಲ್ಲಿ ಕೂತಿರಬೇಕು, ನಾನು ಕರೆದಾಗ ಛೇಂಬರ್ಸ್‌ಗೆ ಬರಬೇಕು ಅಂತ ... ಆಯಿತು, ನೀವು ಇನ್ನು ಹೋಗಬಹುದು.”

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅಹವಾಲುದಾರರುಗಳು ಬಂದಾಗ ವಿಷಯಾನ ಸಾಹೇಬರೇ ಶುರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು:

“ನಾನು ಅರ್ಜುನ್ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡತಾ ಇದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಮೂರುಹೊತ್ತು ಗಡಿಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಾಡತೀರೇ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರದೇ ಇರೋ ಅಂಥಾ ವಿಶೇಷ ಗುಣ ಏನಿದೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಅನ್ನೋದು ನಿಮ್ಮ ಬುರುಡೇ ಒಳಗೇ ಹೋಗತಾ ಇಲ್ಲ ... ಹೇಳತೀನಿ, ಕೇಳಿ - for example, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು proposal or situation ಅನ್ನ analyse ಮಾಡಿ ಹೇಳಿ ಎಂತ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನೀವುಗಳು ಏನು ಮಾಡತೀರ? ವಾರಗಟ್ಟಿ

ಬರೀ ಕೊಂಕಣ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡೇ ಇರತೀರೇ ಹೊರತು, ಮೈಲಾರಕ್ಕೆ ಬರೋದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ಈ ಅರ್ಜುನ್? within no time he zeroes in on the key point.. ಈ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳಿ ಬದುಕಬೇಕು ಅನ್ನೋದಿದ್ದ್ರೆ you need that ability, not mere technical competence .. ಅದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿ ಬರೋ ಅಂಥಾದ್ದಲ್ಲ, ರಕ್ತದಲ್ಲೇ ಬಂದಿರಬೇಕು ... ಅದು ಅವರಲ್ಲಿ ಇದೆ, ನಿಮ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ”

“ಸಾರ್, ನಾವು ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ನೀವು ಹೊಗಳತಾ ಇರೋ ಅಂಥಾದ್ದು ಘನಂದಾರಿ ಗುಣ ಯಾವುದೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರತಿಲ್ಲ. ನೀವೇ ಒಂದು concrete example ತಗೊಂಡು ಅದು ಏನೂ ಅಂತ ತೋರಿಸಿಕೊಡೋದು better ಅಲ್ಲೇ ಸಾರ್?” ... ಶಿವರಾಮಯ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಖಾರವಾಗೇ ಕೇಳಿದ.

“ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರತಾ ಇದ್ದೀನಿ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ತಡೀರಿ” ಅಂದೋರೆ ಫೈಲಿಂಗ್ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಇಂದ ಒಂದು ಫೈಲ್ ತೆಗೊಂಡು:

“ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು, ಆ ಹುಚ್ಚಯ್ಯನ ಹಳ್ಳಿ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು ಅಂತ ಅನ್ನೋದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳಾ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾತು ನಡೀತಾ ಇದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೊನ್ನೆ ದಿನ ಈ preliminary feasibility report ಬಂದಿದೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಅದನ್ನ study ಮಾಡಿ ಯಾವುದು ನಿಮಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ important point ಅಂತ ಅನ್ನಿಸತ್ತೆ ಹೇಳಿ, ನೋಡೋಣ ... ಪೂರ್ತಿ ರಿಪೋರ್ಟು ಓದತೀವಿ ಅಂದ್ರೆ ಮೂರು ದಿನಾ ಆದ್ರೂ ಮನೇಗೆ ಹೋಗೋಕ್ಕೆ ಆಗೊಲ್ಲ ... ಬರೀ ಆ ಮೇಲುಗಡೆ ಇದ್ದಲ್ಲ ಈ ಎರಡು ಪೇಜಿನದ್ದು synopsis, ಅದನ್ನ ನೋಡಿ ಹೇಳಿ, ಸಾಕು”

ಅದನ್ನ ಮೊದಲು ಓದಿದ ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ ತನಗೆ ತೋಚಿದ್ದನ್ನ ಹೇಳಿದ:

“ಸಾರ್, ಇದು ಒಂದು major irrigation dam ... almost KRS ನದ್ದು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆ. ಪೂರ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಾನೂ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬರಬಹುದೂ ಅಂತನ್ನೋದರ ಅಂದಾಜೂ ಇದೆ... ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನದ್ದು salient point ಅಂತ ಇದ್ರೆ ಇವೇನೇವೆಯೇ ... ”

ಮತ್ತೆ ಆ ಚಂದ್ರೇಗೌಡರು? ...

“ಸಾರ್, ಅವರು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾಯಿಂಟನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಸಾರ್ ... ಕಾಮಗಾರಿ ನಡೆಸಬೇಕು ಅಂತ ಇರೋ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಭೂಮೀದು bearing capacity ಕೊಂಚ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ, ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಏನು ಅನ್ನೋದರ ಬಗ್ಗೆ experts' committee ನವರದ್ದು ಮೂರುನಾಕು ಸಲಹೆಗಳು ಇವೆಯಲ್ಲ, ಅವು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿರೋ ಅಂಶಗಳು ಸಾರ್ ...?”

"Yes, Mr. Shivaramaiah?"

“ಈ ಥರದವು ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳು ಅನ್ನೋವನ್ನ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದಾಗ coffer dam ಗಳು ಅನ್ನೋವನ್ನ ಎಷ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಎಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಅನ್ನೋದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಮಿಟಿನವರು ಹೇಳಿರೋದನ್ನ-ನನ್ನ ಈ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಗಮನಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಹಾಲಿ ಎಷ್ಟು ನೀರಾವರಿ ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನ ತೋಡಿದರೆ ಸಾಕು ಅನ್ನೋದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿವರಗಳಿವೆ. ... ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅವು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿರೋ ವಿಷಯಗಳು ಅಂತ ನಾನು ಹೇಳತೀನಿ..”

“ಆಯಿತು, ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಯಾವುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದೋ ಅದನ್ನ ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಆ ಅರ್ಜುನ್ ಈ ವರದಿ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳತಾರೆ ಅನ್ನೋದನ್ನ ನೋಡೋಣವಾ? ... ಮಿಸ್ಟರ್ ಮಲ್ಲಪ್ಪ, ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಿಂದ ಅರ್ಜುನ್ ಅವರನ್ನ ಬರಹೇಳತೀರಾ?...”

ಅರ್ಜುನ್ ಬಂದ, ಸಾಹೇಬರ ಹತ್ರ ಫೈಲ್ ಇಸಕೊಂಡು ಒಂದು ಎರಡೇ ನಿಮಿಷ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನ ಹೇಳಿದ:

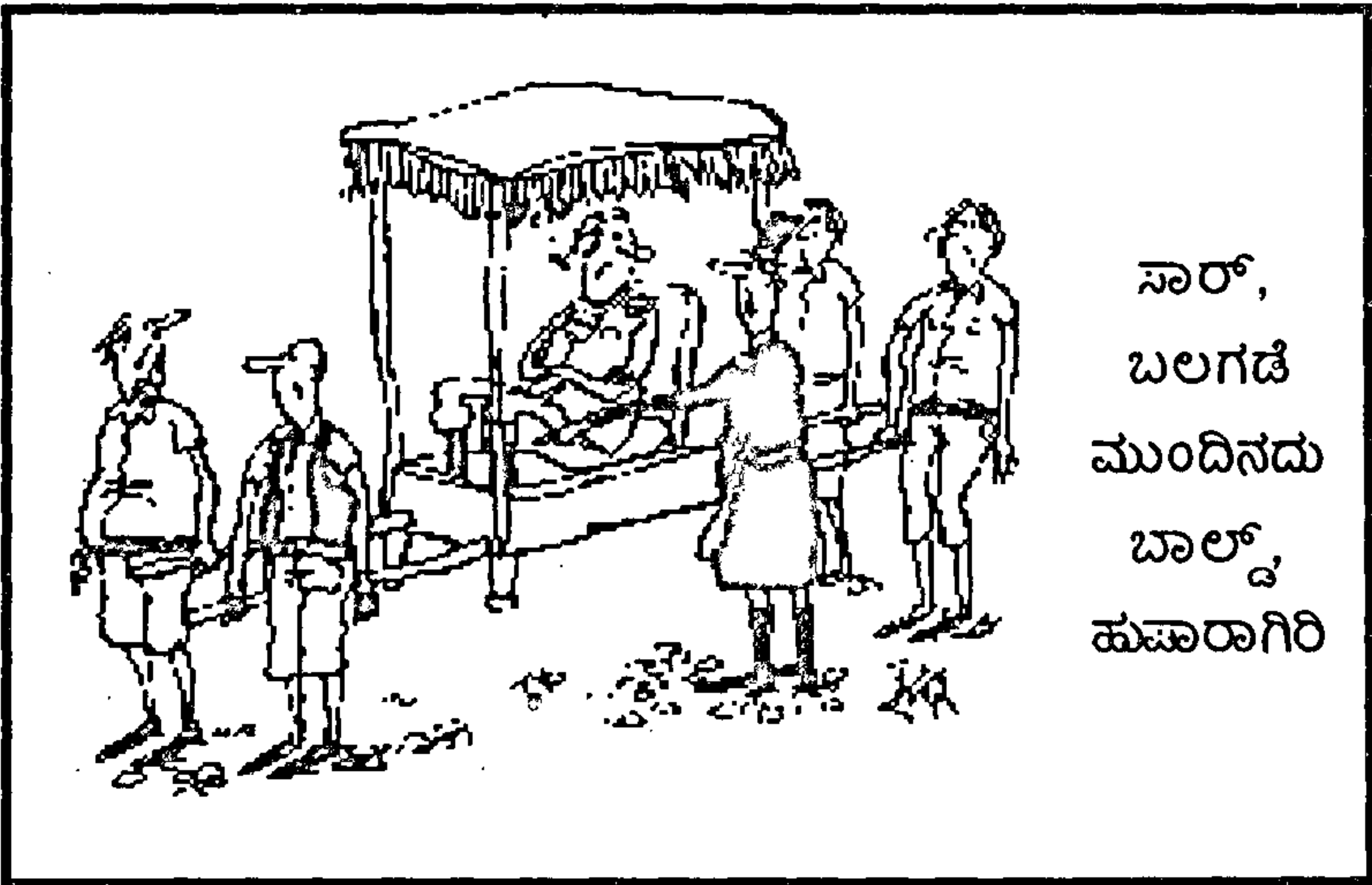
“ಸಾರ್, ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅತೀ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಒಂದೇ ಒಂದು ಇದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ತುಂಬಾನೇ confidential ಆಗಿ ಮಾತಾಡಬೇಕು... ಹಾಗಾಗಿ ಒಂದು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಯಾರನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಬಿಡಬೇಡಿ ಅಂತ ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹೇಳಿ. ... ಮತ್ತೆ ಆ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿರೋರು ಯಾರೂ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನ ಯಾರ ಮುಂದೇನೂ ಬಾಯಿ ಬಿಡೊಲ್ಲ ಅಂತ ಅಣೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭರವಸೆ ಕೊಡಬೇಕು ... ಆಯಿತಾ?”

ಆಣೆ, ಪ್ರಮಾಣಗಳೂ ಅಂತ ಆದಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಆರ್ಜುನ್:

“ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಓದಿದ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಏನು ಅನ್ನಿಸತಾ ಇದೆಯೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸತಾ ಇರೋ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯ ಏನಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರೆ ಈ ಕಾಮಗಾರಿಗೆ ತಗಲಬಹುದಾದ ಖರ್ಚು ಸುಮಾರು ನೂರಾ ಎಂಭತ್ತು ಕೋಟಿ ಅಂತ ಅಂದಾಜು ಹಾಕಿದ್ದಾರಲ್ಲ, ಅದು ... ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಗಾನ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಹರಿದು ಬರೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದೂ ಅನ್ನೋದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೇವೀ ಅಂತಂದ್ರೆ ತಿನ್ನಿಸೋರಿಗೆಲ್ಲ ತಿನ್ನಿಸಿದ ಮೇಲೂ ಏನಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೂನೂವೇ ಒಂದು ಐದಾರು ಕೋಟಿನಾದ್ರೂ ನಮ್ಮದೂ ಅಂತ ಆಗತ್ತೆ ... ಸಾಹೇಬರು ಹ್ಯಾಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಮಂಜೂರು ಆಗೋ ಥರ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ... ಇಂಥಾ ಅವಕಾಶಗಳು ಇನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತೋ ಯಾವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು?”

ಇದಕ್ಕೆ ನೀವು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಏನು ಹೇಳತೀರಿ ಅನ್ನೋ ಥರ ಸಾಹೇಬರು ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದ್ದು. ಅವರು ಏನು ಹೇಳತಾರೆ, ಗುಬೆಗಳು?

“ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತುಂಬಾನೇ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ... Good Night, Sir,”

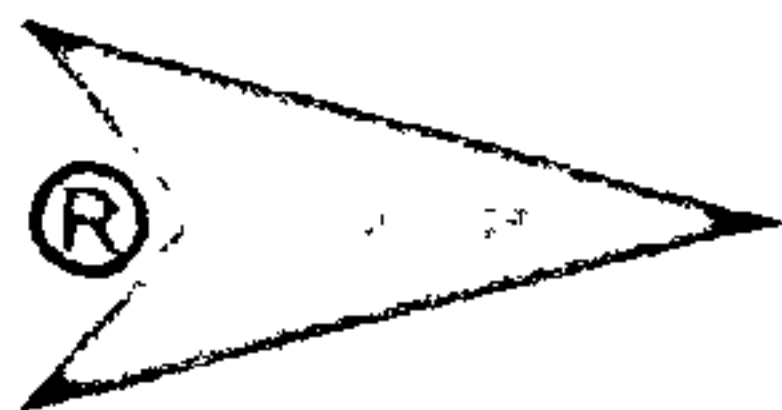

ಸಾರ್,
ಬಲಗಡೆ
ಮುಂದಿನದು
ಬಾಲ್ಡ್,
ಹುಪಾರಾಗಿರಿ

WE ARE MOULDING FOR THE LAST 29 YEARS,
COMPONENTS FOR ORIGINAL EQUIPMENTS SUCH AS
AUTOMOBILES, REFRIGIRATORS, VACCUM CLEANERS,
WATER PURIFIERS, HAND PUMPS, CONTROL PENALS
COMPUTERS. OH, THE LIST IS INCOMPLETE, IN ALL
THERMOPLASTICS PVC (RIGID & SOFT), ABS, PP,
DELRIN, POLYCARBONATES ETC. ETC.

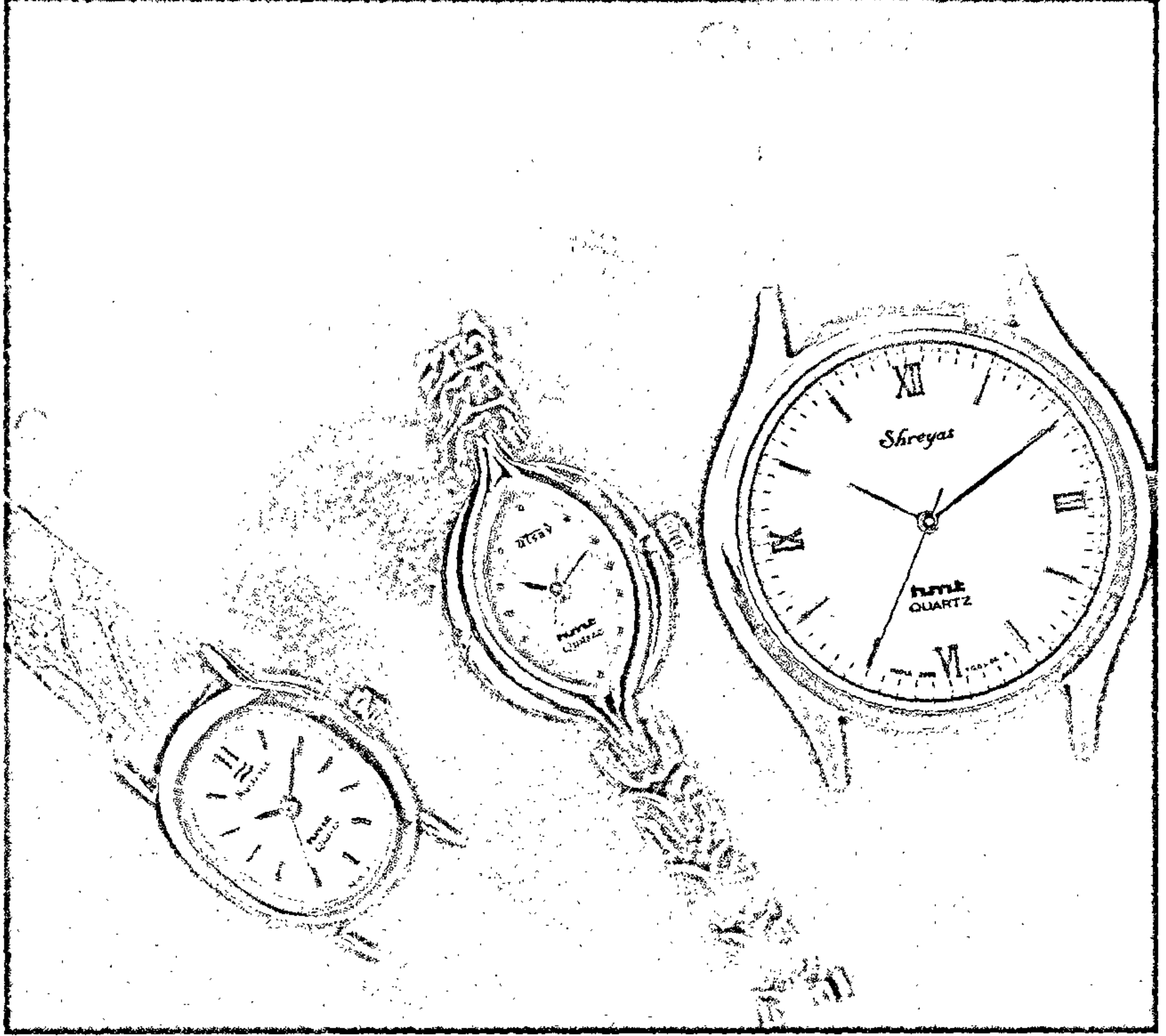
TO THE FULL SATISFACTION OF CUSTOMERS,
HENCE WE ARE SURVIVING ALL THESE YEARS AND
HAVE GOOD REASON TO CONTINUE OUR SERVICE IN
THE NEXT MILLINIUM ALSO.

IF YOU ALSO NEED SOME PLASTIC PRODUCT
PLEASE LET US KNOW.

UI MOULDERS PRIVATE LIMITED,
5A, DIA, MAHADEVAPURA,
BANGALORE - 560 048.
MOBILE - 98450 11480.

ಸುಂದರ ಮುಖಗಳು. ಸುಂದರ ಕಣಗಳು.

ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ - ನೀವು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಧರಿಸಬಹುದಾದ ಹಾಗೂ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ನೀಡಬಹುದಾದ ಗಡಿಯಾರಗಳು. ಸದಾ ನಿಮಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಮಯ ನೀಡುವ ಹಾಗೂ ಸಮಯಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಮುಂದಾಳತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಗಡಿಯಾರಗಳು. 800ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಡೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ. ರೂ. 350/-ರಿಂದ ರೂ. 8,500/- ರವರೆಗಿನ ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ. ಇಂದೇ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದ ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಪೋರೂಮ್‌ಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ, ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿರಿ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಮಯ!

ಅಸಲಿ ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಗಡಿಯಾರಗಳನ್ನು ಅಧಿಕೃತ ಮಾರಾಟ ಮಳಿಗೆಯಿಂದ ಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಬಿಲ್ ಹಾಗೂ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕಾರ್ಡ್ ಕೇಳಿ ಪಡೆಯಿರಿ.

ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಮಯಪಾಲಕರು

■ MASS/HMT/2188-00

Printed by V.R. NATH for the Publisher KORAVANJI APARANJI TRUST. Published by KORAVANJI APARANJI TURST, 36, 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore - 560 003. PRINTED AT RAVI GRAPHICS, 49, 4th Cross, SSI Area, Rajajinagar, Bangalore - 560 010. Editor : M. SHIVAKUMAR